

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
198

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 845

Περὶ τοῦ ὁρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς
Β' τάξεως Ἡμερησίου καὶ Ἑσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς
Κατευθύνσεως καὶ τοῦ Προτύπου Κλασσικοῦ Λυκείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εχοντας ὑπόψη :

1. Τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 31 παρ. 4 τοῦ Ν. 309/1976
(περὶ ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύ-
σεως).

2. Τῆς 6, 21, 22, 97, 100/1978 πράξεις τοῦ Κέντρου
Ἐκπαιδευτικῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (ΚΕΜΕ).

3. Τὴν 842/1978 πράξη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρά-
τειας, με πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ
Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ (Β') ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

"Ἀρθρο 1.

Τὰ διδασκόμενα μάθηματα καὶ οἱ ὥρες ἐβδομαδιαίας δι-
δασκαλίας τους στὴ Β' τάξη τοῦ Ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς
Κατευθύνσεως ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Μαθήματα :

Α' Πρόγραμμα κοινὸ :

	Ὁρες
Θρησκευτικὰ	2
Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	4
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	5
Ἱστορία	2
Ψυχολογία	2
Μαθηματικὰ	4
Φυσικὰ (Φυσικὴ-Χημεία)	3
Ξένη Γλῶσσα	2
Φυσικὴ Ἀγωγή	3
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	1
Γυμναστική-Ανθρωπολογία	1
Σύνολο	29

Β' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς

Κατευθύνσεις

	α'	β'
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	2'	—
Ἱστορία	2	—
Λατινικὰ	2	—
Μαθηματικὰ	—	3
Φυσικὰ (Φυσικὴ-Χημεία)	—	3
Σύνολο	6	6
Γενικὸ Σύνολο	35	35

"Ἀρθρο 2.

Τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ἑκείνης στὴ Β'
τάξη ἡμερησίου Λυκείου Γενικῆς Κατευθύνσεως ἔχει κατὰ
μάθημα ὡς ἑξῆς :

1. Θρησκευτικὰ, ὥρες 2.

Χριστιανισμὸς καὶ Κόσμος.

Α'. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

1. Τὸ φαινόμενον τῆς Θρησκείας :

"Ἐννοιαι καὶ θεωρίαι γὰρ τὴν ἐτυμολογίαν τῆς λέξεως Θρη-
σκεία.

Τὸ αἶτημα καὶ ἡ ἀναγκαιότητα τῆς Θρησκείας.

Οἱ ἐννοιαι «ἀναζήτηση», «ἀνέρευνα», «ἀνιχνεύσιμος» καὶ
«ἀποκρίσιμος» στὴ Θρησκεία.

2. Ἰνδουισμὸς

Κύριοι σταθμοὶ ἐξελίξεως καὶ μορφὲς τοῦ Ἰνδουισμοῦ.

Ἡ ἐξάπλωση τοῦ Ἰνδουισμοῦ σήμερον.

Ἡ γοητεία καὶ ἡ ἐπίδραση τοῦ Ἰνδουισμοῦ. Κριτικὴ θεώ-
ρηση τῶν ἀρχῶν του.

Ἡ ἀξιολόγηση τοῦ Ἰνδουισμοῦ.

3. Βουδδισμὸς :

Κύριοι σταθμοὶ ἐξελίξεως καὶ μορφὲς τοῦ Βουδδισμοῦ.

Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Βουδδισμοῦ.

Ἡ ἐξάπλωση καὶ ἐπίδραση τοῦ Βουδδισμοῦ.

Ἡ ἀξιολόγηση τοῦ Βουδδισμοῦ.

4. Ἄλλα Ἀσιατικὰ Θρησκευτικὰ :

Ἡ Θρησκεία τῶν λαῶν τῆς Κίνας.

Ζωροαστρισμὸς : Ἱστορία, ἐξέλιξη, ἐξάπλωση, σημερινὴ
κατάσταση.

Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.

Σιντοισμὸς : Ἱστορία, ἐξέλιξη, ἐξάπλωση, σημερινὴ κα-
τάσταση, κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν του.

5. Θρησκευματα Ἀρχαίων Μεσογειακῶν Λαῶν :
Ἡ λατρεία τοῦ Μίθρα, τῆς Κυβέλης, τῆς Ἀστάρτης καὶ τῆς Ἴσιδας.
Ἡ πολυμορφία τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς λατρείας στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ θρησκεία.
Θρησκεία καὶ κράτος στοὺς Ρωμαίους. Ἡ λατρεία τοῦ αὐτοκράτορα.

6. Ἰσλαμισμός :
Ἐμφάνιση καὶ ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.
Σχέσεις Ἰσλαμισμοῦ μετὰ τὸν Ἰουδαϊσμό καὶ τὸ Χριστιανισμό.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.
Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Ἰσλαμισμοῦ σήμερον.

7. Ἀφρικανικὰ θρησκευματα :
Ἀπὸ τὸν Ἀνιμισμὸ καὶ τὴν Πυρολατρείαν ὅτις σύγχρονες μορφές θρησκείας στὴν Ἀφρική.
Ἡ θρησκευτικὴ ἰδιομορφία καὶ ποικιλία στὴν Ἀφρική.
Συνάντησις τῆς θρησκευόμενης Ἀφρικῆς μετὰ τὸ Χριστιανισμό.

8. Χιλιασμός - Σιωνισμός :
Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐξάπλωσίν τοις.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοις.
Ἐπιδράσεις τοις στὸν ἑλληνικὸ χῶρον.

9. Μασονισμός :
Εἶναι ὁ Μασονισμὸς θρησκεία ἢ ὄχι; Αἰτιολόγησις ἀποφάσεις.
Τὸ μεταφυσικὸ καὶ λατρευτικὸ στοιχεῖο τοῦ Μασονισμοῦ.
Ἡ ἰδιουτυπία τῆς ἀποκρύψεως καὶ οἱ παρεξηγήσεις τοῦ Μασονισμοῦ.
Κριτικὴ θεώρηση τῶν ἀρχῶν τοῦ Μασονισμοῦ.

10. Σύγχρονα Παραθρησκευτικὰ Φαινόμενα :
Συγκρητιστικὰ τάσεις τοῦ χῶρου τῆς θρησκείας σήμερον.
Νεοπαγανισμός καὶ νοσηρὲς ἐκδηλώσεις θρησκευτικότη-
τας.
Πνευματισμός, μαγεία, γιόγικα κ.τ.λ.

11. Ἰουδαϊσμός :
Ὁ ἱστορικὸς χαρακτήρας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.
Βασικὰ σημεῖα διδ/λίας τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.
Σχέσεις Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ.
Ἡ τυπολατρεία στὸν Ἰουδαϊσμό καὶ ἡ «κακὴ κτίσις»
στοῦ Χριστιανισμοῦ.

12. Θρησκευτικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ :
Ἡ θρησκευτικὴ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀναζήτησίς της.
Ἡ ἀποκάλυψις ὡς εἰσὸς τοῦ «καينوῦ» στὸν ἀνθρώπινον διανοητισμό.
Ἡ φιλοanthropia τῆς ἀποκαλύψεως καὶ ὁ θεανθρώπινος χαρακτήρας της.
Φυσικὴ καὶ υπερφυσικὴ ἀποκάλυψις.

13. Σχέσεις Χριστιανισμοῦ καὶ ἄλλων θρησκευμάτων :
Κοινὰ σημεῖα.
Θυσιαστικὲς διαφορές.
Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

14. Ὁ Χριστιανισμὸς στὸν κόσμον σήμερον :
Ἡ ἐξάπλωσις καὶ διασπορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν κόσμον.
Στατιστικὰ δεδομένα.
Ὁ διάλογος τοῦ Χριστιανισμοῦ μετὰ τὰ ἄλλα θρησκευματα.
Ἡ ὁρθόδοξη ἱεροποστολὴ στὸν κόσμον σήμερον.

Β' Ἡ ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

15. Ἡ ἀναζήτησις καὶ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ :
Ἡ ἀναζήτησις τοῦ Θεοῦ (πράξις 17, 27) καὶ οἱ δυνατότητες τῆς φυσικῆς θεολογίας.
Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Θεοῦ στὴν Ἱστορίαν. Ὁ ἐρχόμενος Θεὸς τῆς Ἀγίας Γραφῆς.
Ἡ θεία ἀποκάλυψις ὡς γεγονός καὶ ὡς μήνημα.
Ὁ ἀνθρώπινος ἀποδέκτης καὶ συνεργὸς τῆς θείας ἀποκα-
λύψεως.

16. Τὸ ἐρώτημα γιὰ τὸ Θεό :
Ἡ ἀναζήτησις τοῦ ἀπόλυτου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.
Οἱ ἄνθρωποι φαντάζονται καὶ πλάθουν τὸ Θεό. Ὁ Θεὸς τῶν φιλοσόφων.

Ἡ βιβλικὴ ἀντίληψις γιὰ τὸ Θεό. Ὁ προσωπικὸς Θεός.
17. Ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία γιὰ τὸ Θεό :
«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, ἡγεμόνα». Τὸ ἀκατάληπτον τοῦ Θεοῦ.
ὑπερβατικότητα καὶ ταυτόχρονη ἐνδοκοσμιότητα τοῦ Θεοῦ.
Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸ μυστήριον τῆς Ἀγ. Τριάδος καὶ ἡ σημασία της.

18. Ἡ ἄρνησις τοῦ Θεοῦ :
Τὸ φαινόμενο τῆς ἀθεΐας (αἵτια, οὐσία).
Μορφές τοῦ σύγχρονου ἀθεϊσμοῦ.
Σχέσεις τῆς ἀθεΐας, ἐπιστήμης καὶ Διαφωτισμοῦ.
Κριτικὴ τῆς ἀθεΐας. Ἡ κάθαρσις τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸ Θεό.

19. Ὁ αὐτόνομος ἄνθρωπος καὶ ἡ κρίσις τοῦ Πολι-
τισμοῦ μας :
Ἡ κρίσις τῆς Μεταφυσικῆς καὶ ἡ ἐκκοσμίκευσις τῆς θρησκείας.
Ὁ ἄνθρωπος ἐξορίζει τὸ Θεὸν στοὺς οὐρανούς. Ἡ καινο-
φανὴς θεωρία γιὰ τὸ «θάνατον τοῦ Θεοῦ».
Ὁ αὐτόνομος ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ τραγωδία τοῦ ἄθλου οὐμανισμοῦ.

20. Ἡ Χριστιανικὴ πίστις :
Οἱ δυνατότητες τῆς πίστεως στὴν ἐποχὴ μας.
Ἡ Χριστιανικὴ πίστις. Τὸ νόημα τοῦ ὁρθόδοξου δόγματος.
Πίστις καὶ γνώσις.
Στοιχεῖα ἄσχετα πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν : Δεισιδαι-
μονία, φανατισμός, ἰδεολογία.

21. Σχέσεις τῆς Χριστιανικῆς πίστεως μετὰ τὴν ἐπι-
στήμην.
Τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἐπιστήμης.
Τὰ αἷτια τῶν παρεξηγήσεων.
Γιὰ μιὰ γόνιμην συνεργασίαν Χριστιανισμοῦ καὶ Ἐπιστή-
μης.

22. Χριστιανικὴ πίστις καὶ Πολιτισμός :
Δυνατὴ καὶ ὠφέλιμη ἡ συνύπαρξις Χριστιανισμοῦ καὶ Πολιτισμοῦ.
Οἱ ἀκρότητες μορεῖ νὰ παρουσιαστοῦν καὶ ἀπὸ τίς δύο πλευρές.
Γιὰ ἓνα χριστιανικὸν πολιτισμό.

23. Ὁ κόσμος :
Τὸ μεγαλεῖον τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος.
Ὁ κόσμος ὡς δημιουργία.
Οἱ θεωρίαι γιὰ τὴν αὐτοπαρξίαν καὶ αἰωνιότητα τῆς ὕλης.
Ἡ ἀξία τῆς ὕλης καὶ ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κόσμου.
Ἡ θέση τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸν κόσμον.

24. Ὁ ἄνθρωπος :
Ἡ καταγωγὴ καὶ ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου. Ψυχὴ καὶ σῶμα.
Μεγαλεῖον καὶ ἀθλιότητα.
Ἄνδρας καὶ γυναίκα.
Ἡ ἐνότητις τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

25. Ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπον.
Ὁ εἰκονισμὸς τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπον.
Ἡ ἐνοια καὶ ἡ σημασία τοῦ «προσώπου».
Προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

26. Τὸ παράλογον τοῦ κακοῦ :
Ἡ ἡθικὴ πτώσις τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ παράλογον, ἡ ἀγωνία, ὁ θάνατος.
Τὸ τραγικὸν στοιχεῖον τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Ἡ ἀν-
θρώπινη αὖβησις, ὁ «Προμηθεϊσμός», ὁ «ὑπεράνθρωπος».
Ἡ ἀλλοτρίωσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ Θεὸν καὶ τὸν ἑαυτὸν του. Ἡ ἡρωοποίηση τοῦ μηδενισμοῦ.

Ἡ ζωτική ἀνάγκη καὶ ἡ νοσταλγία τοῦ ἀνθρώπου γιὰ λήτρωση.

27. Τὸ πρόσωπο τοῦ Αὐτρωτῆ :

Οἱ μεσσιανικὲς προσδοκίαι καὶ τὸ ἀπλήρωμα τοῦ χρόνου.

Ἡ δόξα καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο».

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.

28. Ὁ Ἱστορικὸς Ἰησοῦς :

Τὸ ἐρώτημα πρόκληση. «Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι».

Πῶς εἶδαν τὸ Χριστὸ οἱ γενεὲς τῶν ἀνθρώπων. Οἱ «βίοι τοῦ Ἰησοῦ».

Ὁ Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ. «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος».

29. Ἀξιοπιστία τῆς Βίβλου :

Ἡ ἐκκλησία τῶν συγγραφέων τῆς Βίβλου.

Ὁ προσωπικὸς χαρακτήρας τῶν συγγραφέων καὶ ἡ θεοπνευστία τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη καὶ ἡ Βίβλος.

30. Οἱ πηγὲς γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό :

Ἡ μαρτυρία τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἡ βεβαιότητα τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἱστορικότητα τοῦ Ἰησοῦ.

Ἡ πίστη στὸ Χριστὸ καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

31. Τὸ ἔργο τοῦ Αὐτρωτῆ :

Διδασκαλία καὶ θαύματα : «Ὡς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα».

Ἡ σταυρικὴ Οὐσία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀνάπλαση τοῦ κόσμου.

Ἡ ἐκπλήρωση τῆς «θείας οἰκονομίας».

32. Τὸ «Πνεῦμα τῆς ἀλήθειας» :

Ἡ «ἀπουσία» τοῦ Παράκλητου ὡς τὴν Πεντηκοστή.

Τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Παράκλητου.

Θεσμός καὶ Πνεῦμα, Χάρισμα καὶ ἀξίωμα, Ἱστορία καὶ Μεταμόρφωση.

33. Ἐκκλησία : Ἡ νέα κοινωνία :

Τὶ εἶναι ἡ Ἐκκλησία ;

Ἡ ἐκκλησία ὡς μυστήριον. Τὸ φθαρτὸ καὶ τὸ ἀφθαρτὸ στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ θεία Χάρη μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὴν Ἱστορία. Ἡ «καινὴ κτίσις».

34. Παράδοση καὶ ἀνανέωση στὴν Ἐκκλησία :

Ἑμμονὴ στὴν παράδοση καὶ δημιουργικὴ ἀνανέωση.

Παρεξηγήσεις καὶ ὑπερβολές.

Θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ πλαίσια γιὰ παράδοση καὶ ἀνανέωση.

Ἡ παράδοση καὶ ἡ ἀνανέωση στὴν Ἐκκλησία σήμερα.

35. Ἡ Ἐλπίδα τοῦ κόσμου καὶ ὁ ἐρχόμενος :

Ἡ προσωρινότητα τοῦ κόσμου : «Παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου».

Τὸ τέλος καὶ ἡ τελείωση. Τὶ μπορῶ νὰ ἐλπίζω ;

Ἀνθρώπινες ἐλπίδες καὶ οὐτοπίες.

Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ, Κρίση καὶ ἐλπίδα τοῦ κόσμου.

Γ' ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

36. Ὁ Δεκάλογος :

Κείμενο : Ἐξόδου 20,1-18.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

37. Τὸ πρόσωπο νὰ εἶσαι ἄνθρωπος :

Κείμενο : Γρηγορίου Νύσσης «Περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου».

(ἐπιστολή).

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά.

Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἐποχὴ μας.

Ἡ εὐδυνία τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἐκπαιδευτοῦ.

38. Τὰ Μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ :

Κείμενο : Ψαλμός 103.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

39. Γιὰ τοὺς ἄρχοντες Ὑμνος στοὺς Προγόνους.

Κείμενο : Σοφία Σειράχ 32,1-6 καὶ 44,1-15.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

40. Ἡ χαρὰ τοῦ λαοῦ :

Κείμενο : Ἠσαΐου κεφάλαια 34-35 (ἀποσπάσματα).

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

41. Ὁ Τρόπος καὶ τὸ Περιεχόμενο τῆς προσευχῆς :

Κείμενο : Ματθαίου 6,6-15.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

42. Ἡ ἀρχιερατικὴ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ :

Κείμενο : Ἰωάννου, κεφ. 17.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Λατρεία.

43. Ἡ ζωὴ τῶν πρώτων Χριστιανῶν :

Κείμενο : Πράξεων 2,37-47 καὶ 4,32-46.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Διδάγματα γιὰ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα.

44. Ὁ Ὑμνος τῆς ἀγάπης :

Κείμενο : Α' Κορινθ. 13,1-13.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

45. Ἡ Εὐθὺνη νὰ εἶσαι Χριστιανός :

Κείμενο : Ἰακώβου 1,2-27 καὶ 2,14-26.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ στὴ λατρευτικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

46. Εὐγνωμοσύνη στὸ διδάσκαλο :

Κείμενο : Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Πνευματικὲς. παρ. 3-4. ΒΕΠ 17, 277-280 (ἀποσπάσματα).

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

47. Ἡ ἐξοχότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ :

Κείμενο : Ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητον, κεφ. 5-9 (ἀποσπάσματα).

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, ἱστορικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

48. Σχέσεις ἀρετῆς καὶ Εὐημερίας :

Κείμενο : Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ἐπιστολὴ 5, 186. (Λόγος πρὸς Ἑλληνας) ΜG 78, 1437-1444 (ἀποσπάσματα).

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά, μὲ εἰδικὴ ἀναφορὰ σὲ γινώμες Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

49. Θεσημίες : Ποῖνα καὶ Εὐχαρία :

Κείμενο : Μ. Βασίλειου, Ἐν λιμῶ καὶ αὐχμῶ παρ. 7-9 (ἐπιστολή) ΕΠΕ 7, 150-161.

Σχόλια : Γλωσσικά, πραγματικά, θεολογικά.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

50. Πίστη καὶ Ἔργα :

Κείμενο Διαδόχου Φωτικῆς, Κεφάλαια γνωστικὰ 100 περὶ πνευματικῆς τελειότητος κεφ. 20-21, SHC 5 BIS, MG 65.

Σχόλια : Γραμματολογικά, πραγματικά, θεολογικά.

ὑποδείξεις γιὰ πρακτικὲς ἐφαρμογές.

51. Ἡ ἐκκλησίᾳ ἀγωνίζεται γιὰ τὸ λυτὸ :

Κείμενο Νρυσσοσύμου, εἰς τοὺς ἀνδριάντας ἑμίλια 21 (ἀποσπάσματα).

Σχόλια : Γραμματολογικά, πραγματικά, θεολογικά, ιστορικά.

Ἀναγωγὴ στὴ σημερινή ἐποχή.

52. Ὕμνος στὸ Χριστό :

Κείμενο : Κλήμεντος Ἀλεξ. Παιδαγωγός 3, 12 ΒΕΠ 7,233.

Μετάφραση τοῦ Ὕμνου.

Σχόλια : πραγματικά, θεολογικά, ιστορικά.

II. ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ

Ἔσρες 4.

Α' Γλωσσικὴ διδασκαλία :

Εὐκαιρικά, κατὰ τὴ διδ/λία τῶν κειμένων, θὰ γίνεται συμπλήρωση τῆς γλωσσικῆς καταρτίσεως τῶν μαθητῶν (μὲ γλωσσικὰς ἀσκήσεις.) Ἐπιμονή, ὅπως καὶ στὴν προηγούμενη τάξη, ἰδίως στὰ ἀκόλουθα κεφάλαια : α) Οἱ ξενικὲς ἐπιδράσεις ἐξαιτίας τῆς ἐπικοινωνίας μας μὲ τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ ἡ ἀφομοίωση τῶν ξένων λέξεων. β) Ἡ ἐπιστημονικὴ ὁρολογία. γ) Ὁ πλουτισμὸς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσας ἀπὸ τὴν ἀρχαία καὶ τὴ μεταγενέστερη ἑλληνική.

Εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν στὴ δομὴ καὶ τὸ ὕψος τοῦ νεοελληνικοῦ λόγου. Ἐπισήμανση χαρακτηριστικῶν χωρίων γιὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἐκφραστικὴν τοὺς πληρότητα. Συστηματικότερη ἀνάλυση τοῦ ὕφους. Εἶδη τοῦ ὕφους (ὕψος πλαδαρό, ἄτονο, ἐπιτηδευμένο, ἀνθηρό, ἁπλὸ κ.τ.λ.).

Διάκριση ἐπιπέδων λεξιλογίου : λεξιλόγιον καθημερινῆς ὁμιλίας, λεξιλόγιον λογοτεχνίας (πεζογραφίας, ποιήσεως), λεξιλόγιον ἐπιστημονικοῦ λόγου κ.τ.λ.

Β' Διδασκαλία κειμένων :

Ἀνάγνωση καὶ ἐρμηνεῖα ἀντιπροσωπευτικῶν ἔργων τῆς νεοελληνικῆς Γραμματείας, πεζῶν καὶ ποιητικῶν, μὲ ἰδιαιτέρην παιδευτικὴν καὶ λογοτεχνικὴν ἀξίαν. Τὰ κείμενα αὐτὰ θὰ λαμβάνονται ἀπὸ ἐγκειρισμένην συλλογὴν Νεοελληνικῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ ἀπὸ αὐτοτελεῖς ἐγκειρισμένες ἐκδόσεις καὶ θὰ ἀναφέρονται σὲ ὅλες τὰς περιόδους τῆς νεοελληνικῆς γραμματείας καὶ σὲ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ λόγου. Στὴν τάξιν αὐτὴν ἀρχίζει ἡ διδασκαλία θεατρικῶν κειμένων. Ἀπὸ τὴν παλαιότερη νεοελληνικὴ γραμματεία θὰ ἐπιλεγοῦν ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα ἔργων ἀπὸ τὴν ἄλωση τῆς Κων/πόλεως, ὡς τὴν Ἐπαναστάσιν, καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν Κρητικὴν λογοτεχνίαν. Ἐκτενέστερη θὰ εἶναι ἡ ἐπιλογή ἔργων, ἔμμετρων καὶ πεζῶν, ἀπὸ τὴ γενιὰ τοῦ Παλαμῆ καὶ μετὰ.

Ἐπίσης θὰ ἐπιλεγοῦν ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν δημωδέστερον λόγον τῆς τελευταίας βυζαντινῆς περιόδου.

Μελέτη τῶν ἐκτενέστερων κειμένων στὸ σπίτι ἀπὸ τοὺς μαθητὰς σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ καθηγητῆ καὶ ἐρμηνευτικὴ ἐπεξεργασία τοὺς στὸ σχολεῖο, ὅπως καὶ στὶς προηγούμενας τάξεις. Βελιότερη ἐξέταση τοῦ ἱδολογικοῦ περιεχομένου, τῶν ἰδιαιτέρων ἐκφραστικῶν μέσων, τῆς τεχνολογίας καὶ τοῦ ὕφους τοῦ κάθε διδασκόμενου ἔργου. Χαρακτηρισμὸς τοῦ ἔργου καὶ κατὰξίς του στὸ ἀντίστοιχο λογοτεχνικὸ εἶδος. Στοιχειώδης ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν σχετικὰ μὲ τὸ θέατρο ὡς ἰδιαιτέρο λογοτεχνικὸ εἶδος. Σύντομες καὶ σαφεῖς πληροφορίες γιὰ τοὺς συγγραφεῖς καὶ τὰ ἔργα τους, γιὰ τὰ εἶδη τῆς πεζογραφίας καὶ τῆς ποιήσεως, γιὰ τὰς ἰδιαιτέρας τεχνολογίας τῶν σχολῶν στὴν πεζογραφίαν καὶ τὴν ποιήσιν (χλασικισμὸς, ρομαντισμὸς, ρεαλισμὸς, νητουραλισμὸς, συμβολισμὸς κ.τ.λ.). Μετρικὴ ἀνάλυση τῶν ποιημάτων. Ἐπιδράσεις τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς λογοτεχνίας στὴ νεοελληνικὴν πεζογραφίαν καὶ ποιήσιν.

Ἀνάγνωση καὶ ἐρμηνεῖα ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων κλασσικῶν ἔργων τῆς ξένης λογοτεχνίας. Μελέτη τῶν κειμένων ἀπὸ τοὺς μαθητὰς στὸ σπίτι καὶ ἐρμηνευτικὴ ἐπεξεργασία τοὺς στὸ σχολεῖο. Ὅπως γίνεται καὶ μὲ τὰ ἑλληνικὰ κείμενα. Στοιχειώδης γραμματολογικὴ ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν σχε-

τικὰ μὲ αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ σύγκρισή τοὺς πρὸς ἀντίστοιχα ἑλληνικὰ ἔργα ποὺ διδάχτηκαν.

Συνέχιση τῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν στὴν καλαισθητὴ ἀνέκδοξη καὶ ἀπαγγελίαν. Συνέχιση ἐπίσης τῆς ἀσκήσεως τοὺς στὴ χρῆσιν λεξικῶν Γραμματολογίας καὶ βοηθημάτων. Καθοδήγησις τῶν μαθητῶν, ὥστε νὰ αὐτενεργοῦν μελετώντας λογοτεχνικὰ ἔργα στὸ σπίτι.

Γ' Γραμματολογία-Μετρικὴ :

Κατὰ τὴ διδ/λία τῶν κειμένων θὰ δίνονται τὰ ἀπαραίτητα γραμματολογικὰ στοιχεῖα γιὰ τοὺς συγγραφεῖς, τὰ εἶδη τῆς ποιήσεως καὶ τῆς πεζογραφίας, τὰς τεχνολογίας, τὰς Σχολὰς κ.τ.λ. Κατὰ τὸ δεύτερο τετράμηνο συστηματικὴ διδ/λία κατὰ τὸν τρόπον συνοπτικὸν τῆς ἱστορίας τῆς Νεοελληνικῆς γραμματείας ὡς τὰς πρώτας δεκαετίες τοῦ 20οῦ αἰῶνα, μὲ ἀναφορὰ στὰ χαρακτηριστικὰ ἔργα τῆς κάθε περιόδου καὶ τοῦ κάθε λογοτεχνικοῦ εἴδους. Κατὰ τὴ διδ/λία ποιημάτων ἀνακεφαλαίωση καὶ ἐμπέδωση τῶν διδασκόμενων στοιχείων μετρικῆς καὶ συμπλήρωσή τοὺς (ὠδή, μπαλάντα, ἀλφάβητοι, ἀκροστιχίδες).

Δ' Ἐκθέσεις :

Στὴν τάξιν αὐτὴν οἱ ἐκθέσεις περιορίζονται στὶς γραπτὰς. Γραφὴ μιᾶς ἐκθέσεως κάθε δεκαπενθήμερον στὸ σχολεῖο. Ἡ διάρκεια τῆς γραφῆς θὰ εἶναι 1 1/2 ὥς 2 ὥρες. Πρέπει νὰ γραφοῦν 10 τουλάχιστον ἐκθέσεις κατὰ τὸ διδακτικὸ ἔτος.

Θέματα ἐκθέσεων : ἀνάλογα πρὸς τὰ θέματα τῆς προηγούμενης τάξεως, ποὺ ἀπασχολοῦν καὶ προβληματίζουν τὸ σύγχρονον ἄνθρωπον, μὲ διεύρυνση τοῦ κύκλου τοὺς ὡς ἐξῆς :

Περιγραφή μνημείων καὶ μεγάλων τεχνικῶν ἔργων μὲ προσωπικὰς σκέψεις καὶ κρίσεις. Χαρακτηρισμὸς καὶ συγκρίσεις ἱστορικῶν προσωπικοτήτων.

Συγκρίσεις καὶ χαρακτηρισμοὶ ἱστορικῶν γεγονότων καὶ καταστάσεων, ἐποχῶν, θεσμῶν, ἔργων τέχνης.

Μικρὲς πραγματεῖες καὶ μελέτες σὲ θέματα ποικίλου περιεχομένου.

Ἀνάπτυξη ἐννοιῶν, γνωμικῶν, ἀποφθεγμάτων. Ἀνάπτυξη παροιμιῶν καὶ παροιμιακῶν φράσεων. Ἀνάπτυξη χωρίων πεζῶν κειμένων καὶ στίχων ἢ στροφῶν ποιημάτων.

Γενικὰ τὰ θέματα τῶν ἐκθέσεων τῆς τάξεως αὐτῆς πρέπει νὰ ἔχουν οὐσιαστικὸν περιεχόμενον, ὥστε μὲ αὐτὰ νὰ κινεῖται ἡ σκέψις τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ἀσχοῦνται αὐτοὶ στὴ λογικὴ ἀνάπτυξιν καὶ ἐκθεσὴν διανοημάτων.

Ἡ διόρθωσις τῶν ἐκθέσεων θὰ γίνεται μὲ προσοχὴ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν στὸ σπίτι. Οἱ διορθωμέναι ἐκθέσεις θὰ σχολιάζονται στὴν τάξιν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς διδακτικῆς ὥρας. Κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν θὰ ἐπισημαίνονται τὰ συνηθισμένα καὶ κοινὰ σφάλματα (πραγματικά, λογικά, συντακτικά, ὀρθογραφικά, στίξεως, κυριολεξίας, διερθρωσέως, συνθέσεως κ.τ.λ.) μὲ σκοπὸν τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοὺς, καὶ θὰ δίνονται ὁδηγίαι γιὰ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἐκθεσὴν ἰδεῶν.

Καὶ στὴν τάξιν αὐτὴν θὰ καταβάλλεται ἐπίμονη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς κενολογίας καὶ τὴν ἀσκῆσιν τῶν μαθητῶν στὴν ὀρθὴ ἀνάπτυξιν καὶ ἐκθεσὴν τῶν διανοημάτων τοὺς, ὅπως καὶ στὴν προηγούμενη τάξιν.

III. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ

Α' Πρόγραμμα κοινὸν, ὥρες 5.

1. Ἐρμηνεῖα κειμένων ἀπὸ τὸ πρωτότυπον.

α) Πλάτωνος Κρίτων, ὥρες 2 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου.

1. Εἰσαγωγὴ : Βίος καὶ διδ/λία τοῦ Σωκράτη, βίος καὶ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνα, ὁ φιλοσοφικὸς διάλογος ὡς γραμματολογικὸν εἶδος.

Π. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσικὴ, γραμματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τοῦ διαλόγου.

III) Με την ολοκλήρωση της ερμηνευτικής εργασίας, θα γίνει η συνολική θεώρηση του διαλόγου, για να αντιληφθούν οι μαθητές το περιεχόμενο, την επιχειρηματολογία, τη δομή του έργου και τις άρετες του ύφους του Πλάτωνα.

β) Όμιλου 'Ιλιάδα' (Εκλογές), ώρες 2 από 21, Σεπτεμβρίου ως 31 Ιανουαρίου.

I. Εισαγωγή: Ο ιστορικός πυρήνας της 'Ιλιάδας και ο εμπλουτισμός του με μυθολογικά στοιχεία. Ο ποιητής της 'Ιλιάδας (με σύντομη και σαφή έκθεση του εμμηρικού ζητήματος) περιεχόμενο και γενικό διάγραμμα της 'Ιλιάδας (όπου θα ερμηνεύεται και η δομή του έργου). Η επίδραση των εμμηρικών επών στον ελληνικό και παγκόσμιο πολιτισμό.

II) Θα ακολουθήσει γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική επεξεργασία των ραψωδιών: Α (στ. 1-305), Ε (στ. 1-317) Ζ (στ. 237-529) και Ω (στ. 144-704). Οι στίχοι της ραψωδίας Ε όπως και μέρη της ραψωδίας Ω θα διδαχθούν από μετάφραση.

III) Η γενική θεώρηση, που θα γίνει μετά την ολοκλήρωση της ερμηνευτικής εργασίας, θα έχει ως στόχο την κατάδειξη των άρετων της εμμηρικής ποιήσεως και των διαφορών στο χαρακτήρα των δύο εμμηρικών επών (και την εξήγησή τους).

γ) Εuryπιδης, 'Ιφιγένεια ή εν Ταύροις', ώρες 3:

Από 1 Φεβρουαρίου ως το τέλος του σχολικού έτους.

I. Εισαγωγή: Η γέννηση και εξέλιξη της δραματικής ποιήσεως. Σύνδεση της με τη διονυσιακή λατρεία. Ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της τραγωδίας και ο άριστοτελικός έρως. Έορτες του Διονύσου και παραστάσεις δραμάτων. Το άρχαιο θέατρο και η σκηνή του. Οι τρεις μεγάλοι δημιουργοί: Αισχύλος, Σοφοκλής, Εuryπιδης, βίος και έργα του Εuryπιδη.

II) Θα ακολουθήσει η γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική επεξεργασία της τραγωδίας. Αν κρίνεται αποδοτικό από το διδάσκοντα, τα χωρικά μέρη μπορούν να διδαχθούν από μετάφραση.

III) Έπειτα από την ολοκλήρωση της ερμηνείας, θα γίνει συνολική θεώρηση της τραγωδίας. Με τα δεδομένα της διδ/λίας θα υποβληθεί ο Εuryπιδης στην εποχή του και στο λογοτεχνικό είδος που ανήκει, θα αναγνωθούν το βαθύτερο νόημα του έργου που διδάχθηκε και οι ιδέες που εκφράζονται σ' αυτό, θα γίνει χαρακτηρισμός των κύριων προσώπων του έργου και θα υπογραμμισθεί ο δραματικός χαρακτήρας του και οι θεατρικές άρετές του.

δ) Θουκυδίδης, 'Δημηγορίες': Όρες 2 από 1 Φεβρουαρίου ως το τέλος του σχολ. έτους.

I) Εισαγωγή: Σύντομη επανάληψη του βίου και του έργου του Θουκυδίδη. Η θέση των δημηγοριών μέσα στο έργο του και το ιστορικό πλαίσιο της κάθε δημηγορίας που θα διδαχθεί.

II) Θα ακολουθήσει η γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική επεξεργασία των κεφ. 37-50 (Δημηγορίες Κλέωνος-Διοδότου) του Γ' βιβλίου των 'Ιστοριών του Θουκυδίδη.

III) Με τη συνολική θεώρηση, που θα ακολουθήσει την ερμηνεία του ζεύγους δημηγοριών, θα οδηγηθούν οι μαθητές να κατανοήσουν το περιεχόμενο και την επιχειρηματολογία, τη δομή και τις ρητορικές άρετες κάθε λόγου χωριστά και σε συντηρητική των δύο λόγων μεταξύ τους. Θα γίνει σύγκριση με τα διδασκόμενα ως την τάξη αυτή ρητορικά κείμενα και θα συζητηθεί το θέμα της αυθεντικότητας των δημηγοριών του Θουκυδίδη.

2. 'Ερμηνεία Κειμένων από μετάφραση.

Πλάτωνος, 'Απολογία Σωκράτους', ώρα 1 από 21 Σεπτεμβρίου ως 31 Ιανουαρίου.

I) Εισαγωγή: Η δική του Σωκράτη, γενικό διάγραμμα και δομή της απολογίας.

II) Θα ακολουθήσει η πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική επεξεργασία της 'Απολογίας.

III) Στη γενική θεώρηση θα οδηγηθούν οι μαθητές να κατανοήσουν τη βαθύτερη ήθικη σημασία της 'Απολογίας, να σχηματίσουν την εικόνα της πνευματικής, κοινωνικής και ήθικης προσωπικότητας του Σωκράτη από τα δεδομένα του κειμένου (σε συσχετισμό με εκείνα του Κρίτωνα) και να διαπιστώσουν τη διαφορά της 'Απολογίας από τα γνωστά σε αυτούς ρητορικά κείμενα.

Β' Πρόγραμμα 'Επιλογής', ώρες 2.

Γλωσσική διδασκαλία:

Σκοπός της γλωσσικής διδ/λίας είναι:

1. Να οδηγηθούν οι μαθητές στη βαθύτερη γνώση της δομής της αρχαίας ελληνικής και να μελετήσουν τα συνθετικά συντακτικά φαινόμενα που η λειτουργία τους είναι σημαντική στον αρχαίο ελληνικό λόγο.

2. Να συνειδητοποιηθούν οι ομοιότητες και οι διαφορές (στο λεξιλόγιο, στο τυπικό και στη σύνταξη) της νέας ελληνικής (δημοτικής) με την αρχαία ελληνική, και

3. Να ενισχυθεί η ικανότητα των μαθητών στη μεταφορά (μετάφραση) αρχαίων ελληνικών κειμένων στη νεοελληνική γλώσσα.

Γλη:

Θα διδαχθούν περίπου 30 θέματα από πεζά κείμενα της αττικής διαλέκτου της κλασικής εποχής. (Η διδ/λία κάθε θέματος δεν πρέπει να ξεπερνά τις 2 διδακτικές ώρες). Τα θέματα που θα επιλεγούν πρέπει να πληρούν τις εξής προϋποθέσεις:

1. Να περιέχουν την ανάπτυξη μιάς ενδιαφέρουσας ιδέας ή την περιγραφή ενός αυτοτελούς περιστατικού, (ιστορικού είτε της δημόσιας ή ιδιωτικής ζωής των αρχαίων 'Ελλήνων), χωρίς να ξεπερνούν τους 20 στίχους.

2. Να προσφέρονται για τη μελέτη ενός συνθετικότερου συντακτικού φαινομένου ή για τη συμπλήρωση ελλείψεων των μαθητών στη Γραμματική.

3. Να παρουσιάζουν ενδιαφέρον αισθητικό, ώστε από απόψε μορφής να μην υστερούν από τα διδασκόμενα στην τάξη κείμενα. Καλό είναι, τα διδασκόμενα θέματα, κάθε φορά να έχουν περιεχόμενο συγγενικό με εκείνο του διδασκόμενου στην τάξη αρχαίου κειμένου και μάλιστα να ανήκουν στο ίδιο γραμματικό είδος ή και στον ίδιο συγγραφέα.

IV. ΙΣΤΟΡΙΑ

Α' Πρόγραμμα κοινό, ώρες 2.

('Ιστορία Ρωμαϊκή-Βυζαντινή, 146 π.Χ.-1453 μ.Χ.).

1. Συνέπειες των μεγάλων κατακτήσεων για τους Ρωμαίους κατακτητές:

Οικονομία.

Κοινωνία (νέες κοινωνικές τάξεις, δοϋλοι).

Τρόποι ζωής (θηρηκεία, γράμματα, τέχνες, εκπαίδευση).

Προσπάθειες για μεταρρύθμιση: Γράκχοι.

2. Δοκιμασίες της Ρωμαϊκής Δημοκρατίας:

Η στρατιωτική μεταρρύθμιση (του Μάρκου) και οι συνέπειες της.

Πρώτα δείγματα τρομοκρατίας, δικτατορίας (Σύλλας).

Η πρώτη τριανδρία.

Η δράση του 'Ιουλίου Καίσαρα.

Δεύτερη τριανδρία. Κατάλυση της Δημοκρατίας.

Ρωμαϊκή αυτοκρατορία στην Ελλάδα 146 π.Χ. 27 π.Χ.

3. Ρωμαϊκή Ειρήνη: Ασφάλεια και Εύνομία στους λαούς της Μεσογείου. Η εποχή του Αυγούστου. Οικοδόμηση του νέου Κράτους.

Δύο αιώνας αυτοκρατορίας (ως το τέλος των 'Αντωνίων).

Ο Ρωμαϊκός κόσμος στα χρόνια της άκμης (ένδοξη πολιτισμού, γράμματα, θρησκείες).

4. Το Ρωμαϊκό Κράτος στο δρόμο της παρακμής.

Η κρίση του 3ου αιώνα μ.Χ. (έσωτερική αναρχία, δυναστεία των Σεβήρων, η εποχή των 30 Τυράνων, επαναστάσεις, νέοι έθιμοι, διάσπαση της διοικητικής ενότητας). Αίτια της παρακμής.

Διοικητικές μεταρρυθμίσεις.

Ο Χριστιανισμός (ὡς τὴν ὥρα τοῦ θριάμβου).

Τέχνη Ρωμαϊκή καὶ Χριστιανική (ὡς τὶς ἀρχές τοῦ 4ου αἰώνα).

5. Πρωτοβυζαντινὴ Ἐποχὴ : ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα στὸ Μεσαίωνα (324-610).

Οἱ δύο πρῶτοι αἰῶνες (ἀπὸ τὸν Κων/νο Α' ὡς τὸν Ἰουστινiano, 324-518).

Χριστιανισμός καὶ Ἑλληνισμός, οἱ παράγοντες ποὺ συνθέτουν τὴ Φυσιγνωμία τοῦ Βυζαντίου.

Ἡ πολιτικὴ τῶν αὐτοκρατόρων ἀπὸ τὸν Κων/νο Α' ὡς τὸν Ἰουστινiano.

Κατάρρευση τοῦ Δυτ. Ρωμ. Κράτους. Βαρβαρικές ἐπιδρομές (Γερμανοὶ-Οὔννοι).

Ο Ἰουστινιανὸς καὶ οἱ διάδοχοι (ὡς τὸ 610 μ.Χ.).

Ἡ Χριστιανικὴ - Βυζαντινὴ τέχνη (ἀπὸ 313-610 μ.Χ.).

6. Βυζαντινὴ Ἐποχὴ (610-1081 μ.Χ.) : περίοδος α' (610-717).

Οἱ ἀγῶνες τοῦ Βυζαντίου ἐναντὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν (ἀπὸ τὸν Ἡράκλειο ὡς τὴν ἄνοδο τῆς δυναστείας τῶν Ἰσαύρων, 610-717 μ.Χ.).

Ἐμφάνιση καὶ πρόοδος τοῦ Ἰσλάμ.

Ἐξόρμηση τῶν Ἀράβων (ὡς τὴν ἀναχαίτισή τους στὸ POITIERS, 732, μ.Χ.).

Ἰδρυση Βουλγαρικῶν Κράτους στὸ Δούναβη.

Ἐξελθηνισμὸς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

7. Βυζαντινὴ Ἐποχὴ (610-1081 μ.Χ.) :

Περίοδος Β' (717-867) Ὑπέρβαση τῶν δυσχερειῶν, Εἰκονομαχία, Πολιτιστικὴ ἀκτινοβολία.

Οἱ αὐτοκράτορες.

Εἰκονομαχία.

Ἀγῶνες πρὸς τοὺς Ἀραβες καὶ τοὺς Βουλγάρους.

Τὸ Παπικὸ Κράτος.

Παραμονὲς Ἀκμῆς (ἡ «νέα ἐποχὴ» τοῦ Μιχαήλ Γ').

Βυζαντινὴ Τέχνη τῆς ἐποχῆς αὐτῆς.

8. Βυζαντινὴ Ἐποχὴ (610-1081 μ.Χ.).

Περίοδος Γ' (867-1081) : Ἡ μεγάλη ἀκμὴ (ὡς τὸ 1025 μ.Χ.) καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς παρακμῆς :

Μακεδονικὴ Δυναστεία.

Βυζαντινὴ Ἐποποιία.

Βυζαντινὴ Ἀναγέννησις-Ἀκτινοβολία τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Νέοι ἐχθροὶ (Νομαδοὶ, Ρῶς, Σελτζούκοι).

Κρατικὴ Ὁργάνωσις.

Γράμματα-Τέχνες.

9. Ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ὡς τὸ τέλος τοῦ Μεσαίωνα.

Ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὰς στὴ διαμόρφωση νέων κρατῶν.

Τὸ Βασίλειο τῶν Φράγκων ὡς τὸν Καρλομάγνο καὶ τοὺς διαδόχους του.

Οἱ Νορμανδοί.

Φεουδαρχικὸ σύστημα.

Οἱ σταυροφορίες (σύντομη ἀναφορά).

Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας στὸ μεσαιωνικὸ κόσμον τῆς Εὐρώπης (ὡς τὴν ἐξορία τῆς AVIGNON).

Ἡ Εὐρώπη στὶς παραμονὲς τῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ τέχνη κατὰ τὸ Μεσαίωνα.

10. Ὑστεροβυζαντινὴ Περίοδος : (Α) (1081-1204) :

Οἱ δυναστείες Κομνηνῶν καὶ Ἀγγέλων.

Ἐθνικὰ κινήματα στὰ Βαλκάνια (Σέρβοι - Βούλγαροι).

Οἱ Σταυροφορίες (ἰδιαίτερα α', β', γ', δ').

Κατὰληψὴ τῆς Κων/νῆς ἀπὸ τοὺς Σταυροφόρους (1204).

11. Ὑστεροβυζαντινὴ Ἐποχὴ (Β) : (1204-1261)-(1261-1453) :

Ἡ Φραγκοκρατία (1204-61) :

α) Φραγκικὴ κράτη

β) Ἑλληνικὰ κράτη (ἰδιαίτερα τὸ Κράτος τῆς Νικαίας).

Ἡ ἐποχὴ τῶν Παλαιολόγων (1261-1453) :

α) Οἱ Παλαιολόγοι αὐτοκράτορες.

β) Σέρβοι, Ἀλβανικοὶ ἐποικισμοί.

γ) Ἐμφάνιση καὶ πρόοδος τῶν Ὀθωμανῶν.

δ) Προσπάθειες γιὰ τὴ διάσωση τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

ε) Τελευταῖες ὥρες τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας-αἵτια τῆς πτώσεως.

στ) Ὑστεροβυζαντινὴ τέχνη-ἀκτινοβολία τῆς.

ζ) Βυζαντινὴ κληρονομία.

Β' Ἐπιλογὴς - Ὑῶρες 2

Σκοπὸς :

Σκοπὸς τῆς διδ/λίας τῆς Ἱστορίας ὡς μαθήματος ἐπιλογῆς εἶναι ἡ βαθύτερη σπουδὴ τῆς ἱστορικῆς ζωῆς μὲ τὴ μελέτη εἰδικῶν τομέων τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἡ ἐνημέρωση τῶν μαθητῶν ἐπὶ τῆς μεθοδολογίας τῆς ἱστορικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν εἰδικῶν προβλημάτων τῆς.

Α. Θέματα γενικά :

1. Ἡ μεθοδολογία τῆς Ἱστορίας.
2. Παράγοντες τῆς ἱστορικῆς ζωῆς.
3. Ἀνάλυση τῶν ἐννοιῶν «πολιτισμός», «τοπιεῖς πολιτισμοῦ», «ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ».

Β. Θέματα εἰδικά :

1. Κεφάλαια τοῦ Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ.
2. Σχέσεις τοῦ Βυζαντίου μὲ γειτονικοὺς λαοὺς.
3. Θέματα ἐρμηνείας τῆς Βυζαντινῆς τέχνης.
4. Κρατικὴ ἀντίληψη καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Βυζαντίου.

Γ'. Ἡ Ἱστορία ἀπὸ τὶς πηγές :

Σύλλογὴ κεμένων-πηγῶν τῆς ὕστεροβυζαντινῆς ἐποχῆς (καὶ τῶν σταυροφοριῶν), μὲ προλόγους, κατατοπιστικὰ σημειώματα καὶ τὸν ἀναγκαῖο ὑπομνηματισμὸ.

V. ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ - ὨΡΕΣ 2

1. Σκοπὸς :

Ἡ διδ/λία τοῦ μαθήματος ἐπιδιώκει :

1. Νὰ ἐνημερώσει τοὺς μαθητὲς στὰ βασικὰ θέματα τῆς Ψυχολογίας ὡς ἐπιστήμης, νὰ τοὺς κατατοπίσει γιὰ τὶς ψυχικὰς λειτουργίες καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ τοὺς διδάξει τὴν ὀρθὴ χρῆσιν τῆς σχετικῆς ὁρολογίας.
2. Νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ ἀποκτήσουν παρατηρητικότητα καὶ ἀντικειμενικότητα στὴν ἀντίληψιν τοῦ ἑξῶ κόσμου.
3. Νὰ τοὺς βοηθήσει στὴν κατανόησιν τοῦ ἑαυτοῦ τους καὶ τῶν ἄλλων ὥστε νὰ ἀναπτύξουν ἁρμονικὰς σχέσεις μὲ τοὺς συνανθρώπους τους.

2. Διδακτέα ὕλη :

Εἰσαγωγή :

Ὁρισμὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς Ψυχολογίας. Ἀρχὴ καὶ ἀνάπτυξις τῆς ἐπιστημονικῆς Ψυχολογίας. Χαρακτηριστικὰ τοῦ ψυχικοῦ κόσμου. Μέθοδοι. Κλάδοι τῆς Ψυχολογίας. Ἡ συνείδησις καὶ ἡ ὁλότης τοῦ ψυχικοῦ κόσμου. Διαίρεσις τῆς Γενικῆς Ψυχολογίας.

Α. Συνείδησις καὶ ἀντίληψις :

Ἡ ἀντίληψις : Ὁρισμὸς καὶ στάδια σχηματισμοῦ τῆς ἀντίληψεως.

Ἀντίληψις μορφῶν. Ἀντιληπτικὰς αἰσθάνσεις (ψευδαίσθησεις καὶ παραίσθησεις).

Τὸ αἶσθημα : Ἑνωσις καὶ ὁρισμός. Τὸ νευρικὸν σύστημα. Σχέσις ἐρεθισμοῦ καὶ αἰσθήματος. Διαίρεσις τῶν αἰσθημάτων : Αἰσθήματα θερμοκρασίας, πίεσεως, πόνου, ὀργανικὰ, μυϊκὰ καὶ στατικὰ αἰσθήματα, αἰσθήματα γεύσεως, ὀσμῆς, ἀκούσεως. Ἀντίληψις καὶ ιδιότητες τῶν χρωμάτων, ἀχρωματιστά. Ἡ σύμπραξις τῶν αἰσθήσεων στὴν ἀντίληψιν. Προσαρμογὴ τῶν αἰσθήσεων καὶ νόμοι τῶν αἰσθημάτων.

Ἡ παράστασις : Ἐννοια καὶ εἶδη. Παράστασις καὶ ἐντύπωσις. Ἐποπτεία. Παραστατικοὶ τύποι.

Οἱ συνειρμοί : Ἐννοια καὶ νόμοι. Οἱ ὅροι ἐπιλογῆς κατὰ τὴν ἀνάπλασιν. Ἡ δύναμις τῶν συνειρμῶν. Συνειρμοὶ καὶ ὕψις κατὰστασις. Ἡ συναισθησις.

Ἡ μνήμη : Ἐννοια καὶ ιδιότητες. Ἡ ἀπημνημόνευσις. Ἡ ἀνάμνησις. Διαταραχαὶ τῆς μνήμης. Σημασίαι τῆς μνήμης. Ἡ φαντασία. Ἐννοια καὶ εἶδη. Ἐξέλιξις καὶ σημασία.

Ἡ ἀντίληψις τοῦ χώρου, τῆς ἐπιφάνειας, τοῦ βάρους. Ἡ ἀντίληψις τοῦ χρόνου καὶ τῶν χρονικῶν σχέσεων.

Ἡ νόησις : Σκέψις καὶ διανοησις. Ἡ σύλληψις τῶν σχέσεων : Ἀφαίρεσις, ἀνάλυσις, σύνθεσις. Ἡ κρίσις. Ὁ συλλογισμός. Ἡ ἔννοια καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐννοιῶν. Σχέσις ἐννοιῶν καὶ λέξεων. Ἐννοιαὶ ποιναὶ καὶ ἐπιστημονικαί.

Β. Συνείδησις καὶ συναισθήματα :

Ἐννοια καὶ ὅρισμός τοῦ συναισθήματος. Σχέσις συναισθημάτων καὶ ὁργανισμοῦ. Ἰδιότητες τῶν συναισθημάτων. Ἐντονα συναισθήματα (ἐπιθυμίαι).

Ἐντύπωση καὶ συναίσθημα. Ἀνάπλασις καὶ ἀνάμειξις τῶν συναισθημάτων. Μεταφορὰ τοῦ συναισθήματος. Συναισθήματα καὶ ὁρμές. Συσσωρευτικὴ ἀπήχησις, ἀντίθεσις καὶ ἀμβλυνσις τῶν συναισθημάτων. Συστήματα συναισθημάτων. Τὸ συναίσθημα τῆς ἐνοχλίας. Διαταραχαὶ τῶν συναισθημάτων. Συναισθήματα καὶ χαρακτῆρας. Εἶδη τῶν συναισθημάτων. Τὸ αὐτοσυναίσθημα, κοινωνικὰ συναισθήματα. Κατώτερα καὶ ἀνώτερα συναισθήματα. Συναίσθημα καὶ ἐνστικτό. Συναισθήματα θεωρητικά, καλίσθητικά, ἡθικά, θρησκευτικά.

Γ. Συνείδησις καὶ βούλησις :

Τάσεις καὶ στήριξις τὴν ψυχικὴν ζωὴν. Βούλησις καὶ συναίσθημα. Ἀξιολογικὴ κρίσις, ἀπόφασις καὶ βούλησις. Διαταραχαὶ καὶ ἀδυναμίες τῆς βουλήσεως.

Ἡ προσοχὴ : ἔννοια, ιδιότητες, ὅροι, σημασία.

Βούλησις καὶ δράσις. Εἶδη δράσεως. Ὁρμές καὶ κινήσεις. Βούλησις καὶ ἐκλογὴ (τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως).

Ὁρμές καὶ ἐνστικτά. Εἶδη ἐνστικτῶν. Ἡ ἐμπλοκὴ καὶ ἀπόσπασις τῶν ὁρμῶν. Τὰ συμπλέγματα. Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ὁρμῶν.

Συνείδησις καὶ ἀσυνείδητο (ψυχναλυτικαὶ ἀπόψεις).

Ἰδιοσυγκρασία, χαρακτῆρας, προσωπικότητα. Περιεχόμενα καὶ σχέσις τῶν ὁρμῶν.

VI. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

A. Πρόγραμμα Κοινὸν

I. ΑΛΓΕΒΡΑ-ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ, ΩΡΕΣ 2

1. Ἀλγεβρικὴ ἐξισώσις :

Ἐπίλυσις πολυωνυμικῆς ἐξισώσεως. Τριγωνομετρικὴς ἐξισώσεις τοῦ ἀνάγονται σὲ πολυωνυμικὰς.

2. Μαθηματικὴ ἐπαγωγὴ :

Ἀρχὴ τῆς μαθηματικῆς ἐπαγωγῆς. Ἐφαρμογὰς :

3. Ἀπόλυτος τιμὴ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ :

Ὁρισμός. Ἰδιότητες : $(\alpha) = (-\alpha)$, $-(\alpha) \leq \alpha \leq (\alpha)$, $(\chi - \alpha) \leq \alpha - \chi \leq \alpha - \chi$, $(\alpha + \beta) \leq (\alpha) + (\beta)$, $(\alpha\beta) = (\alpha)(\beta)$, $\left(\frac{\alpha}{\beta}\right) = \frac{(\alpha)}{(\beta)}$. Ἐπίλυσις τῶν ἐξισώσεων $\alpha(\chi) + \beta = 0$, $\alpha(\chi) + \beta\chi + \gamma = 0$, $\alpha\chi^2 + \beta(\chi) + \gamma = 0$

4. Ἀκολουθίαι :

Ὁρισμός. Μονότονη ἀκολουθία, Φραγμένη ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀκολουθίας. Μηδονικὴ ἀκολουθία. Σύγκλιση ἀθροίσματος, διαφορῆς, γινόμενου καὶ πηλίκου ἀκολουθιῶν. Σύγκλιση ἀκολουθιῶν. Ἐφαρμογὴ στὸν ὁπολοισμὸν ρίζας ἐξισώσεως. Ἐφαρμογὴ στὴ μέτρησις τοῦ κύκλου.

5. Πρόοδοι :

Ὁρισμός ἀριθμητικῆς, γεωμετρικῆς καὶ ἁρμονικῆς προόδου. Συνθήκη γιὰ τὴν ἀποτελεῖν διαδοχικοὺς ὅρους προόδου οἱ ἀριθμοὶ α , β , γ . Ἀθροισμα τῶν πρώτων ὁρῶν προόδου. Ἀθροισμα ἀπείρων ὁρῶν φθίνουσας γεωμετρικῆς προόδου. Ἐφαρμογὰς σὲ προβλήματα ἀνατολισμοῦ καὶ χρονολογίας.

6. Λογάρισμοι :

Ὁρισμός. Λογάρισμος γινόμενου, πηλίκου, δυνάμεως, ρίζας. Δεκαδικοὶ λογάριθμοι καὶ πίνακες τους. Πράξεις μὲ δεκαδικοὺς λογαριθμούς. Ἀπλὲς ἐκθετικὲς καὶ λογαριθμικὲς ἐξισώσεις.

7. Τριγωνομετρία :

Τριγωνομετρικοὶ ἀριθμοὶ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς δύο τόξων. Σχέσεις τῶν τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν ἐνὸς τόξου μὲ τοὺς τριγωνομετρικοὺς ἀριθμούς τοῦ διπλάσιου τόξου. Τροπὴ ἀθροίσματος καὶ διαφορᾶς τριγωνομετρικῶν ἀριθμῶν σὲ γινόμενα καὶ ἀντιστρόφως. Ἐφαρμογὰς στὴν ἐπίλυσις τριγωνομετρικῶν ἐξισώσεων. Τριγωνομετρικὲς σχέσεις μεταξὺ πρωτευόντων στοιχείων τριγώνου καὶ ἐφαρμογὰς στὴν ἐπίλυσις τριγώνων.

II. ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ, ΩΡΕΣ 2.

1. Κανονικὰ πολύγωνα :

Ὁρισμός. Ἰδιότητες. Κατασκευαὶς ἐξαγώνου, τριγώνου, τετραγώνου, δεκαγώνου καὶ πενταγώνου.

2. Μέτρησις κύκλου :

Μήκος κύκλου. Ἐμβαδὸ κυκλικοῦ δίσκου, κυκλικῶν τομέων καὶ κυκλικῶν τμημάτων.

3. Εὐθεταὶ καὶ ἐπιπέδα στὸ γῶρο :

Ἀξιόματα τοῦ ἐπιπέδου. Σχετικὴς θέσεις εὐθειῶν καὶ ἐπιπέδων. Καθετότητα εὐθείας καὶ ἐπιπέδου. Κοινὴ κάθετος δύο ἀσυμβάτων εὐθειῶν. Δίεδρος γωνία. Καθετότητα ἐπιπέδων. Γωνία εὐθείας καὶ ἐπιπέδου.

4. Πολύεδρα :

Πολυεδρικὴ γωνία. Πολύεδρα : Πρῶμα, παραλληλεπίπεδο, πυραμίδα, κύλινδρος πυραμίδας. Βασικὴς ιδιότητες. Μέτρησις τῆς ἐπιφάνειας καὶ τοῦ ὄγκου τους.

5. Στερεὰ ἐκ περιστροφῆς :

Ὁρισμοί. Κύλινδρος, Κῶνος, κώλινδρος κῶνος. Βασικὴς ιδιότητες. Μέτρησις τῆς ἐπιφάνειας καὶ τοῦ ὄγκου τους. Περιστροφή τριγώνου γύρω ἀπὸ ἄξονα.

6. Σφαίρα :

Ὁρισμός. Σχετικὴς θέσεις α) εὐθείας καὶ σφαίρας, β) ἐπιπέδου καὶ σφαίρας, γ) δύο σφαιρῶν. Σφαιρικὴ ζώνη καὶ ἐμβαδὸ τῆς. Ἐμβαδὸ σφαίρας. Σφαιρικὴς τομέας καὶ ὄγκος του. Ὁγκὸς σφαίρας. Ὁγκὸς σφαιρικοῦ δακτυλίου καὶ σφαιρικοῦ τμήματος.

B. Ἐπιλογῆς, ὥρες 3

1. Βασικὴς ἀλγεβρικῆς δομῆς :

Ὁμάδα. Δακτύλιος. Σῶμα. Διανομοματικὸς χώρος :

2. Στοιχεῖα γραμμικῆς Ἀλγεβρας :

Πίνακες. Πράξεις μὲ πίνακες. Τετραγωνικοὶ πίνακες. Ὁρίζουσες. Βασικὴς ιδιότητες. Ἀντιστροφή πίνακα. Ἐφαρμογὰς στὴν ἐπίλυσις γραμμικῶν συστημάτων.

3. Μιγαδικοὶ ἀριθμοὶ :

Δομὴ τοῦ συνόλου τῶν μιγαδικῶν ἀριθμῶν. Μέτρο μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Τριγωνομετρικὴ μορφή μιγαδικοῦ ἀριθμοῦ. Τύπος DE MOIVRE. Ἐφαρμογὰς.

4. Στοιχεῖα θεωρίας ἀριθμῶν :

Βασικὰ θεωρήματα διαιρετότητας στὸ σύνολο τῶν ἀκέραιων. Ἀκέραιες λύσεις τῆς ἐξισώσεως $\alpha\chi + \beta\psi + \gamma = 0$.

5. Θεωρία πολυωνύμων μὲς μεταβλητῆς :

Πολυώνυμα ἐκ ταυτότητας ἴσας. Διαιρετότητα πολυωνύμων. Βασικὰ θεωρήματα γιὰ τὴν ρίζες πολυωνύμου.

6. Συμπληρωματικὰ θέματα :

Ἐξισώσεις γ' καὶ δ' βαθμοῦ. Διασύνδεση ἐξισώσεων μὲ παράμετρο. Εἰδικὲς μορφὲς τριγωνομετρικῶν ἀνισώσεων καὶ συστημάτων.

1. ΦΥΣΙΚΗ

Α' Πρόγραμμα Κοινόν, ὥρες 2

Μαγνητισμός

1. Ἰδιότητες τοῦ Μαγνήτη :

Μαγνήτες. Μαγνητισμός. Στοιχειώδεις μαγνήτες. Μαγνήτιση με ἐπαφή καὶ με ἐπαγωγή. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ποσότητος μαγνητισμοῦ.

2. Μαγνητικὸ πεδίο :

Ὅρισμός Μαγνητικοῦ πεδίου. Μαγνητικὴ ἐπαγωγή. Μαγνητικὴ ροή. Μαγνητικὴ διαπεριτότητα καὶ σχετικὴ κατὰ-τάξη τῶν ὑλικῶν. Ἔνταση μαγνητικοῦ πεδίου. Μονάδες. Μαγνητικὸ πεδίο τῆς γῆς.

Μαγνητικὰ στοιχεῖα ἑνὸς τύπου : μαγνητικὴ ἐγκύλιση, μαγνητικὴ ἀπόκλιση.

Μαγνητικὴ πυξίδα.

Στατικός Ἡλεκτρισμός

1. Ἡλεκτρικὸ φορτίο :

Θεμελιώδη φαινόμενα. Νόμος τοῦ COULOMB. Μονάδες ἡλεκτρικοῦ φορτίου.

2. Ἡλεκτρικὸ πεδίο :

Ὅρισμός ἡλεκτρικοῦ πεδίου. Στοιχεῖα ἡλεκτρικοῦ πεδίου : ἔνταση, δυναμικόν, διαφορὰ δυναμικοῦ σὲ δύο σημεία. Μονάδες ἐντάσεως καὶ δυναμικοῦ. Φύση τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

3. Χωρητικότητα ἀγωγῶν :

Ὅρισμός χωρητικότητας. Μονάδες μετρήσεως τῆς χωρητικότητας. Ἐνέργεια φορτισμένου ἀγωγῶν.

Πυκνωτές : Χωρητικότητας πυκνωτῆ, ἐνέργεια φορτισμένου πυκνωτῆ, σύνδεση πυκνωτῶν. Μορφές πυκνωτῶν.

Συνεχὲς Ἡλεκτρικὸ Ρεῦμα

1. Ἡλεκτρικὸ ρεῦμα :

Τὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα ὡς ροὴ ἡλεκτρονίων. Εἶδη γεννητριῶν. Ἔνταση ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Διαφορὰ δυναμικοῦ μεταξύ δύο σημείων ἑνὸς ρευματοφόρου ἀγωγῶν. Νόμος τοῦ OHM. Μονάδες μετρήσεως ἐντάσεως, δυναμικοῦ καὶ ἀντιστάσεως. Ἀμπερόμετρο καὶ βολτόμετρο. Νόμος τῆς ἀντιστάσεως ἑνὸς ἀγωγῶν. Σύνδεση ἀντιστάσεων.

2. Ἐνέργεια ἡλεκτρικοῦ ρεύματος :

Ἐνέργεια καὶ ἰσχύς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τοῦ JOULE. Ἐφαρμογές.

3. Κλειστὸ κύκλωμα :

Ἡ γεννήτρια στὸ κλειστὸ κύκλωμα. Ἡλεκτρογενετική δύναμη καὶ ἐσωτερικὴ ἀντίσταση.

Νόμος τοῦ OHM γιὰ τὸ κλειστὸ κύκλωμα.

Ἡλεκτρομαγνητισμός

Μαγνητικὸ πεδίο τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Νόμος τῶν BIOT - SAVART. Μαγνητικὸ πεδίο εὐθύγραμμου καὶ κυκλικοῦ ρευματοφόρου ἀγωγῶν. Μαγνητικὸ πεδίο σωληνοειδοῦς. Ἡλεκτρομαγνήτες καὶ ἐφαρμογές τους. Ἡλεκτρομαγνητικὴ δύναμη. Νόμος τοῦ LAPLACE.

Ἀγωγιμότητα Ὑγρῶν

Ἡλεκτρολύτες. Ἡλεκτρολύση. Ἐξήγηση ἡλεκτρικῆς ἀγωγιμότητας. Νόμος ἡλεκτρολύσεως. Συσσωρευτές. Ἡλεκτρικὰ στοιχεῖα. Ἐφαρμογές.

Ὀπτική

1. Διάδοση τοῦ φωτός :

Εὐθύγραμμη διάδοση τοῦ φωτός καὶ ἀποτελέσματά της. Ταχύτητα διάδοσεως τοῦ φωτός (χωρὶς περιγραφή τῶν μεθόδων μετρήσεώς της).

2. Ἀνάκλαση τοῦ φωτός :

Νόμοι ἀνακλάσεως τοῦ φωτός.

Ἐπίπεδα καὶ σφαιρικὰ κάτοπτρα. Ἐξισώσεις τῶν σφαιρικών κατόπτρων.

3. Διάθλαση τοῦ φωτός :

Νόμοι τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτός. Ὅρικὴ γωνία καὶ ἐλικτὴ ἀνάκλαση τοῦ φωτός. Ἀποτελέσματα τῆς διαθλάσεως. Διάδοση τοῦ φωτός μέσα ἀπὸ πλάκα. Διάδοση τοῦ φωτός μέσα ἀπὸ πρίσμα. Πρίσματα ἐλικτῆς ἀνακλάσεως.

4. Σφαιρικοὶ φακοὶ :

Συγκλίνοντες καὶ ἀποκλίνοντες φακοὶ. Γενικὲς ἐξισώσεις τῶν φακῶν. Ἰσχύς φακοῦ καὶ ὁμοζωνικοῦ συστήματος φακῶν.

5. Ὀπτικὰ ὄργανα :

Ἀπλὸ μικροσκόπιο. Ἀστρονομικὴ διέπτρα. Περιληπτικὰ τὰ : περισκόπιο, φωτογραφικὴ μηχανή, προβολέας, κινηματογραφικὴ μηχανή.

6. Ἀνάλυση τοῦ φωτός :

Ἀνάλυση τοῦ λευκοῦ φωτός. Ἰδιότητες τῶν ἀκτινοβολιῶν ὁρατῶν, ὑπερὺθρων καὶ ὑπεριώδων. Οὐράνιο τόξο. Φασματοσκόπιο. Τὸ χρῶμα τῶν σωμάτων.

7. Φωτομετρία :

Φωτεινὴ ἐνέργεια. Φωτεινὴ ροή. Φωτισμός. Μονάδες μετρήσεως φωτομετρικῶν μεγεθῶν. Νόμοι φωτισμοῦ. Φωτομετρία.

Β' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς, ὥρες 2
Σκοπὸς

Συστηματικότερη σπουδὴ τῶν φυσικῶν φαινομένων καὶ ἐμβάθυνση σ' αὐτά, ἡ ὁποία θὰ στηρίζεται στὴν πειραματικὴ μέθοδο με ἐργαστηριακὰς ἀσκήσεις. Οἱ ἀσκήσεις θὰ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸ δυνατόν ἀπὸ μαθητῆς, ὥστε νὰ εἰσάγονται προοδευτικὰ στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν φαινομένων.

I. Ἀπὸ τὴ Μηχανικὴ :

Κυματολόγραμμη κίνηση. Κυκλικὴ μεταβαλλόμενη κίνηση ὕψους σημείου. Βολὲς κατακόρυφη, ὀριζόντια, πλάγια. Κινούμενα συστήματα ἀναφορᾶς. Ἔργο ἀντιστάσεων καὶ μεταβολὴ τῆς δυνάμεως.

Ἐφαρμογὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ὁρμῆς. Πύραυλος.

Κρούση : Ἐλαστικὴ, πλαστικὴ, συντελεστής κρούσεως. Περιστροφή στερεοῦ σώματος γύρω ἀπὸ σταθερὸ καὶ ἀπὸ μεταβλητὸ ἄξονα. Γυροσκόπιο.

Μεταβολὴ τοῦ G ἀνάλογα μετὰ τὸ ὕψος. Τεχνητοὶ δορυφόροι.

Ροὴ ρευστῶν. Νόμος τῆς συνέχεις. Νόμος τοῦ BERNOULLI. Ἐφαρμογές. Ἐσωτερικὴ τριβὴ τῶν ρευστῶν.

Ἀριθμὸς MAGH. Ὑπερχηρικὲς ταχύτητες. Ὑδροκινητήρες.

II. Ἀπὸ τὴ Θερμότητα :

Τρόποι μεταβολῆς τῆς καταστάσεως ἀερίου. Εὐρεση τῆς μοριακῆς μάζας καὶ τῆς πυκνότητος ἀερίου. Νόμος τοῦ DALTON. Κορεσμένοι καὶ ἀκόρεστοι ἀτμοί. Τριπλὸ σημεῖο.

Θερμοδυναμικὴ : Α' Θερμοδυναμικὸ ἀξίωμα. Ἀτμομηχανές. Βενζινοκινητήρες. Κινητήρες DIESEL. Ἀεριοστροβίλοι. Δεύτερο θερμοδυναμικὸ ἀξίωμα. Κύκλος τοῦ CARNOT. Φυσικὲς μηχανές. Ἐντροπία.

III. Ἀπὸ τὸ μαγνητισμό :

Ἐπίδραση ὁμογενοῦς μαγνητικοῦ πεδίου σὲ μαγνητικὸ δίπολο. Μαγνητικὴ ροπή. Μαγνήτιση. Μαγνητικὴ ὑστέρηση.

IV. Ἀπὸ τὸν ἡλεκτρισμό :

Διηλεκτρικὴ σταθερά. Ἡλεκτροστατικὲς μηχανές. Ἡλεκτρικὴ ροὴ καὶ νόμοι τῆς. Σφαιρικὸς πυκνωτῆς. Πειραματικὴ ἀπόδειξη τοῦ στοιχειώδους ἡλεκτρικοῦ φορτίου.

Ρυθμιστικὲς ἀντιστάσεις. Ρυθμιστὴς τάσεως. Μέτρηση ἀντιστάσεων. Σύνθετο κύκλωμα. Κανόνες τοῦ KIRCHOFF. Σύνδεση γεννητριῶν. Ἀποδέκτες.

Κίνηση ἡλεκτρονίου μέσα σὲ μαγνητικὸ πεδίο. Ἐρμηνεία προελεύσεως τῶν μαγνητικῶν πεδίων. Ὀργανα ἡλεκτρικῶν μετρήσεων.

V. Ἀπὸ τὴν ὀπτική :

Μέθοδος μετρήσεως τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός κατὰ FIZEAU. Ὀπτικὸ πεδίο ἐπιπέδου κατόπτρου. Περιστροφὴ ἐπίπεδου κατόπτρου. Ὀπτικὸ πεδίο σφαιρικοῦ κατόπτρου. Σφάλματα σφαιρικῶν κατόπτρων. Εὕρεση τῶν τύπων τῶν φακῶν. Σφάλματα φακῶν. Σύνθετο μικροσκόπιο. Ἡλιακὸ φάσμα. Ἀχρωματικὸ σύστημα πρισμάτων καὶ φακῶν. Ἀπόδοσις φωτεινῆς πηγῆς. Μηχανικὸ ἰσοδύναμο τοῦ φωτός.

2. ΧΗΜΕΙΑ

Α. Πρόγραμμα Κοινό, "Ωρα 1

I. Κατάταξις τῶν Στοιχείων - Περιοδικὸ Σύστημα :

Ἀρχικὲς κατατάξεις τῶν στοιχείων
Περιοδικὸ σύστημα τῶν στοιχείων
Περιοδικότητα τῶν ἰδιοτήτων τῶν στοιχείων
Ἀτομικὸς ἀριθμὸς.

II. Σύγχρονη Ἀτομικὴ Θεωρία (Δομὴ τοῦ Ἀτόμου) :

Γενικά :

Τὰ διάφορα ἀτομικὰ πρότυπα
Κατασκευὴ τῶν πυρήνων τῶν ἀτόμων
Ἰσότοπα καὶ ἰσοβαρῆ στοιχεῖα.

III. Θεωρία τῆς Ἠλεκτρολυτικῆς Διαστάσεως - Ἠλεκτρόλυσις :

Μεταλλικοὶ ἀγωγοὶ - ἠλεκτρολυτικοὶ ἀγωγοὶ

Θεωρία τῆς ἠλεκτρολυτικῆς διαστάσεως τοῦ ARRHENIUS.

Ἠλεκτρόλυσις - Νόμοι τῆς ἠλεκτρολύσεως. Μηχανισμὸς τῆς ἠλεκτρολύσεως.

IV. Ὄξεα - Βάσεις - Ἀλατα :

Ὄξεα καὶ Βάσεις :

Γενικὲς ἰδιότητες τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Ἐξουδετέρωση.

Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ὀξέων, ἀνυδρίτες τῶν ὀξέων.

Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν βάσεων, ἀνυδρίτες τῶν βάσεων.

Ἀλατα. Γενικὲς μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ἀλάτων.

Κανονικὰ, ὄξινα βασικὰ ἄλατα. Διπλὰ ἄλατα. Μικτὰ ἄλατα.

Σύμπλοκα ἰόντα. Σύμπλοκα ἄλατα.

Γραμμοῖσοδύναμα τῶν ὀξέων τῶν βάσεων καὶ τῶν ἀλάτων. Γενικὰ περὶ διαλυμάτων. Κανονικὰ διαλύματα.

Ἰσχύς τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων.

V. Μέταλλα :

Γενικὲς ἰδιότητες μετάλλων.

Γενικὲς μέθοδοι ἐξαγωγῆς τῶν μετάλλων

Γενικὰ περὶ τῶν κραμάτων.

VI. Μέταλλα τῶν Ἀλκαλίων :

Γενικὰ περὶ τῶν μετάλλων τῶν ἀλκαλίων.

Νάτριο.

Ὑδροξείδιο τοῦ νατρίου (καυστικὸ νάτριο)

Ἀνθρακικὸ νάτριο (σόδα)

Ὄξινο ἀνθρακικὸ νάτριο.

Χλωριοῦχο νάτριο.

Νιτρικὸ νάτριο.

Ὑδροξείδιο τοῦ καλίου (καυστικὸ κάλιο)

Ἀνθρακικὸ κάλιο (ποτάσσα)

Ὄξινο ἀνθρακικὸ κάλιο

Χλωριοῦχο κάλιο

Χλωρικὸ κάλιο

Νιτρικὸ κάλιο.

VII. Μέταλλα τῶν Ἀλκαλικῶν Γαιῶν :

Γενικὰ περὶ τῶν μετάλλων τῶν ἀλκαλικῶν γαιῶν.

Μαγνήσιο

Ὄξεϊδιο τοῦ μαγνησίου (μαγνησία)

Ἀνθρακικὸ μαγνήσιο

Θεικὸ μαγνήσιο

Ἀσβέστιο

Ὄξεϊδιο τοῦ ἀσβεστίου (ἀσβεστος)

Ὑδροξείδιο τοῦ ἀσβεστίου (ἐσβεσμένη ἀσβεστος)

Ἀνθρακικὸ ἀσβέστιο

Θεικὸ ἀσβέστιο

Χλωριοῦχο ἀσβέστιο

Ἀνθρακασβέστιο

Κονιάματα.

VIII. Ἀλουμίνιο (Ἀργίλιο) - Κασσίτερος - Μόλυβδος :

Ἀλουμίνιο

Ὄξεϊδιο τοῦ ἀλουμινίου (ἀλουμίνα)

Θεικὸ ἀλουμίνιο

Στυπτήρια

Πυριτικά ἄλατα τοῦ ἀλουμινίου

Κεραμευτικὴ

Κασσίτερος

Μόλυβδος

Ὄξεϊδιο τοῦ μολύβδου

Ἀνθρακικὸς μολύβδος.

Συσσωρευτὲς μολύβδου

IX. Χαλκὸς - Ἀργυρος - Χρυσός :

Χαλκός

Θεικὸς Χαλκός

Ἀργυρος

Νιτρικὸς ἄργυρος

Ἀλογονοῦχες ἐνώσεις τοῦ ἀργύρου

Φωτογραφικὴ

Χρυσός.

X. Ψευδάργυρος - Ὑδράργυρος - Χρῶμιο - Μαγγάνιο :

Ψευδάργυρος

Ὄξεϊδιο τοῦ ψευδαργύρου

Ὑδράργυρος

Ἀλογονοῦχες ἐνώσεις τοῦ ὑδραργύρου

Χρῶμιο

Ἐνώσεις τοῦ Χρωμίου

Μαγγάνιο

Ἐνώσεις τοῦ μαγγανίου.

XI. Σίδηρος - Κοβάλτιο - Νικέλιο - Λευκόχρυσος :

Σίδηρος

Κοβάλτιο

Νικέλιο

Λευκόχρυσος

Ραδιενεργὰ στοιχεῖα

Ράδιο

Οὐράνιο

Ὑπερουράνια στοιχεῖα - Ἀκτινίδες.

B' Πρόγραμμα Ἐπιλογῆς, "Ωρα 1

Σκοπὸς :

Συστηματικότερη σπουδὴ τῶν χημικῶν φαινομένων καὶ ἐμβάθυνσις σ' αὐτά, ἢ ὅποια θὰ στηρίζεται στὴν πειρατικὴ μέθοδο μὲ ἐργαστηριακὰς ἀσκήσεις. Οἱ ἀσκήσεις θὰ ἐκτελοῦνται κατὰ τὸ δυνατό ἀπὸ μαθητὲς ὥστε νὰ εἰσάγονται προοδευτικὰ στὴν ἐπιστημονικὴ ἐρευνα τῶν φαινομένων.

Διδακτέα Ὑλη

I. Ἰδιότητες τῶν Διαλυμάτων :

Γενικά :

Τάσις ἀτμῶν. Νόμος τοῦ RAOULT

Ζεσεοσκοπία - Κρυσκοπία

Προσδιορισμὸς τοῦ μοριακοῦ βάρους τῶν διαλυμένων σωμάτων.

Ὄσμωσις - Ὄσμωτικὴ πίεσις.

Προσδιορισμὸς τῶν μοριακῶν βαρῶν ἀπὸ τὴν ὀσμωτικὴν πίεσιν.

II. Χημικὴ Ἀντίδρασις - Ταχύτητα Ἀντιδράσεως καὶ Παράγοντες ποὺ τὴν ἐπηρεάζουν :

Ἡ χημικὴ ἀντίδρασις

Ταχύτητα ἀντιδράσεως

Παράγοντες πού επηρεάζουν τήν χημική αντίδραση
Θερμοχημεία
Κατάλυση.

III. Χημική Ίσορροπία :

Αμφίδρομες αντιδράσεις. Χημική Ίσορροπία
Νόμος τής επιδράσεως τής μάζης
Παράγοντες πού επηρεάζουν τήν χημική Ίσορροπία.

IV. Ηλεκτρονική Θεωρία τοῦ Σθένους - Χημικοί Δεσμοί :

Ηλεκτρονική Θεωρία τοῦ σθένους.
Τά διάφορα εἶδη τῶν χημικῶν δεσμῶν : (Έτεροπολικός, ὁμοιόπολικός, ἡμιπολικός δεσμός, δεσμός ὕδρογόνου, μεταλλικός δεσμός).

V. Ἰδιότητες τῶν Ἡλεκτρολυτικῶν Διαλυμάτων :

Ίσχύς τῶν ὀξέων καί τῶν βάσεων
Βαθμός ἰονισμοῦ (ἢ διαστάσεως) - σταθερά ἰονισμοῦ (ἢ διαστάσεως)
Επίδραση κοινοῦ ἰόντος.
Γινόμενο διαλυτότητας.
Διάσταση τοῦ νεροῦ-PH.
Ρυθμιστικά διαλύματα
Δείκτες
Υδρολύση.

VI. Ηλεκτρονική Θεωρία Ὄξειδώσεως καί Ἀναγωγῆς :

Γενικά περί ὀξειδώσεως καί ἀναγωγῆς
Ἀριθμός ὀξειδώσεως
Τά κυριώτερα ὀξειδωτικά καί ἀναγωγικά μέσα
Παραδείγματα ὀξειδοαναγωγικῶν ἀντιδράσεων
Δυναμικό ὀξειδοαναγωγῆς.

III. Ἀπό τὸ Εἰδικὸ Μέρος τῆς Ἀνόργανης Χημείας :

Τά κυριώτερα, βιομηχανικῆς σημεσίας ἀνόργανα ὀξέα καί βάσεις. (Ὑδροχλωρικό ὄξύ, θεικὸ ὄξύ, νιτρικό ὄξύ, ἀμμωνία, καυστικό νάτριο). Μελέτη τῆς συστάσεως τῶν μετάλ-λων καί κράματων, θερμοκή ἀνάλυση.

VII. Ξένη Γλῶσσα Ὡρες 2.

I. ΑΓΓΛΙΚΑ

1. Προφορά. Ἀσκήσεις φωνολογίας καί προφορᾶς λέξεων καί προτάσεων γίνονται ὅπως καί στήν προηγούμενη τάξη. Ἀσκήσεις σχετικές μέ τή δομή τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας ἐπαναλαμβάνονται, ὅπως καί στήν προηγούμενη τάξη καί συνεχίζονται, χρησιμοποιοῦνται γιά τὸ σκοπὸ αὐτὸ φράσεις-ὕποδείγματα, γίνονται ἀσκήσεις ἀντικαταστάσεως ὅρων καί ἀλλαγῆς χρόνων καί ἄλλες παρεμφερεῖς.

2. Ἀνάγνωση. Γίνεται ἀνάγνωση ἀπὸ κατὰλληλη συλλογὴ ἀναγνωσμάτων, πού ἀναφέρονται σὲ χαρακτηριστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνίας, περιγραφῆς πόλεων, βιογραφίες συγγραφέων ἢ ἄλλων προσωπικοτήτων, ἐπιστολές, συναλλαγές, ἀνέκδοτα, περιλήψεις λογοτεχνικῶν ἔργων ἢ ἱστορικῶν περιστατικῶν. Μποροῦν ἀκόμη νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀποσπάσματα ἀπὸ γνωστὸς ἀγγλὸς ἢ ἀγγλόφωνους συγγραφεῖς. Μπορεῖ νὰ γίνεται στήν τάξη αὐτὴ καί σιωπηρὴ ἀνάγνωση, γιά νὰ ἀσχοῦνται οἱ μαθητὲς στὴ γρήγορη ἀνάγνωση.

3. Γραμματικὴ καί Συντακτικὸ. Συμπληρώνεται στήν τάξη αὐτὴ ἡ διδ/λία τῆς ἀγγλικῆς γραμματικῆς, ἐπισημαίνεται ἡ διαίτερα ἢ σημασία τῶν ρηματικῶν τύπων (ἀπαρεμφάτου, μετοχῶν, γερονδίου), ἡ ἀκολουθία τῶν χρόνων καί ἡ χρῆση ἑκκλητικῶν λέξεων καί ἰδιωματικῶν ἐκφράσεων.

4. Προφορικὲς ἐκθέσεις. Ὁργανώνονται συζητήσεις καί διάλογοι πάνω σὲ θέματα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς γιά ἀσκῆση στὸν προφορικὸ λόγο. Θέματα γιά συζήτηση μπορεῖ νὰ εἶναι : ἡ ἐκπαίδευση, ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα, οἱ κοινωνικὲς συνήθειες, ἱστορικὰ περιστατικά, νέα ἀπὸ τὴ σύγχρονη ζωὴ καί ὅποιοδήποτε ἄλλο εὐκαιρικὸ θέμα.

5. Γραπτὲς ἀσκήσεις. Θὰ ἔχουν τὴ μορφή ἀσκήσεων τοῦ προηγούμενου χρόνου, μέ σχετικὰ μεγαλύτερη πλοκή καί ποιικιλία.

6. Ἐκθέσεις. Σύνταξη ἐπιστολῶν, περιγραφῆς σκηνῶν, ἀφήγηση περιστατικῶν, περιληπτικὴ ἀπόδοση κειμένων, ὅπως καί στήν προηγούμενη τάξη, ἔκταση 60-80 λέξεις εἶναι ἱκανοποιητικῆς.

7. Μετάφραση. Σκόπιμο εἶναι νὰ γίνεται σχετικὴ μετάφραση ἀσκῆση κάθε 15 ἡμέρες, ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ στὴν ἑλληνικὴ καί ἀντίστροφα.

II. ΓΑΛΛΙΚΑ

1. Προφορά. Ἀσκήσεις φωνολογίας καί προφορᾶς λέξεων καί φράσεων κρίνονται ἀπαραίτητες, ὅπως καί στήν προηγούμενη τάξη, π.χ. SEINE - CHAINE, SEIZE - CHAISE MOUSSE - MOUCHE κτλ. Ἐπανάληψη ἀσκήσεων σχετικῶν μέ τὴ δομὴ τῆς γλώσσας καί συνέχισή τους : χρησιμοποιοῦνται γιά τὸ σκοπὸ αὐτὸ φράσεις - ὑποδείγματα καί γίνονται ἀσκήσεις ἀντικαταστάσεως ὅρων, ἀλλαγῆς χρόνων κλπ.

2. Ἀνάγνωση : Ἀνάγνωση ἀπὸ κατὰλληλη συλλογὴ ἀπλο-στευμένων κειμένων πεζογράφων, ὅπως τῶν : VOLTAIRE, P. MERNEE, H. BALZAC, A. DAUDET, M. PROUST, T. H. GAUTIER, J. MAUREAS, P. VERLAINE, G. APOI-LINAIRE, ABEE BREMOND.

Ἐπεξεργασία κάθε φορὰ τῶν κειμένων, πού ἀποβλέπει στήν ἐξαγωγή τῶν χαρακτηριστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ νεώτερου γαλλικοῦ πολιτισμοῦ, καθὼς καί παραλληλισμὸς καί σύγκριση μέ τὰ ἀντίστοιχα ρεύματα τῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας (Κλασικισμός, Ρομαντισμός, Παρνασσισμός, Ρεαλισμός, Συμβολισμός). Μπορεῖ νὰ γίνεται καί σιωπηρὴ ἀνάγνωση, γιά νὰ ἀσχοῦνται οἱ μαθητὲς στὴ γρήγορη ἀνάγνωση. Λεξι-λόγιο 2.500 περίπου λέξεων.

3. Γραμματικὴ καί Συντακτικὸ. Συμπλήρωση τῆς διδ/λίας τῆς Γραμματικῆς καί τοῦ Συντακτικοῦ μέ βάση τὰ ἀναγνωστικὰ λογοτεχνήματα. Ὑπογράμμιση ἰδιωτισμῶν (γαλλισμῶν), παροιμιῶν καί συνωνύμων. Οἱ μαθητὲς ἀσχοῦνται προσεκτικὰ στήν πλοκὴ τῆς γαλλικῆς γλώσσας, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ κατὰ λέξιν μεταφορὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐκφράσεων στὴ γαλλικὴ.

4. Προφορικὲς ἀσκήσεις. Ἐπανάληψη τῶν ἀριθμητικῶν, τῶν ὀνομάτων τῶν χωρῶν καθὼς καί τῶν σπουδαιότερων τοπωνυμιῶν τῆς Ἑλλάδος. Χρῆση συνθέτων ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν καί ἀπαρεμφάτου καί στοὺς δύο χρόνους τους. Ἐφαρμογὲς στήν παθητικὴ φωνὴ καθὼς καί στὶς ἐρωτημα-τικὲς καί ἀρνητικὲς ἐκφράσεις. Ἐφαρμογὲς στὰ περιφραστικὰ ρήματα (AVOIR FAIM, ONTE, MA-PEUR) καί στὰ ἀπρόσωπα (IL FAIT FROID, CHAUD-IL PLEUT).

5. Ἀσκήσεις στὴ συνομιλία. Θέματα σχετικὰ μέ τίς ἐφευρέσεις, τίς τέχνες, τὴν κινηματογράφου, τὴν τηλεόραση, τὸ θέατρο κτλ. Σύνταξη μικρῶν διαλόγων κτλ.

6. Ἀσκῆση στὴ σύνταξη γαλλικῶν κειμένων. Γιά τὸ σκο-πὸ θὰ γίνονται ἐπαναλήψεις αὐτῶν πού διδάχτηκαν, ἀσκήσεις γραμματικῆς καί συντακτικοῦ καθὼς καί σύντομες ἐκθέσεις ποιητικοῦ περιεχομένου.

7. Ἐκθέσεις. Σύνταξη ἐπιστολῶν, ἀπόδοση θεμάτων πού ἀναγνώσθηκαν ἢ συζητήθηκαν καί σχετίζονται μέ τὸν κινη-ματογράφο, τὴν τηλεόραση, τὸ θέατρο, τίς τέχνες, τὸ ἐμπό-ριο, τὴ βιομηχανία, τίς σπουδές κτλ. μέ 80 περίπου λέξεις. Ἀσκῆση τῶν μαθητῶν στήν τήρηση σχετικοῦ μέ τὸ θέμα διαγράμματος, ἀφοῦ ἐπαναληφθοῦν σὲ αὐτοὺς οἱ κυριότερες σχετικὰ μέ τὸ θέμα λέξεις καί ὑποδειγματικὲς φράσεις.

8. Μετάφραση. Ἀσκῆση ἀνὰ 15 ἡμέρες στὴ μετάφραση ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στὰ γαλλικά.

9. Ὁρθογραφία. Σύντομη ἀσκῆση στήν ὀρθογραφία, μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα, σὲ κείμενα προετοιμασμένα, ὅπως καί στήν Δ' τάξη. Διόρθωση κατ' ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ ὁ-ρισμένων κάθε φορὰ τετραδίων.

ΙΧ. Φυσική Αγωγή "Ωρες 3.

Α' Τμήματα Ἀρρένων :

1) Ἀσκήσεις με κινήσιολογική βάση τὸ ρυθμό :

Βαδίσαις, μετατοπίσεις, δρόμοι, ἀναπηδήσεις, ἄλματα. Ἐλεύθερες ἀσκήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονες καὶ τὰ ἐπίπεδα.

Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία προκαθορισμένου σκοποῦ.

Ἀσκήσεις καὶ συνασκήσεις με τὴν χρησιμοποίηση κινήτων ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἀσκήσεις με σφαίρες, κοντούς, κοντοράκια, σχοινάκια, ἐμπόδια, στρώματα, κορίνες, πλινθία, σχοινιά ἀναρριχίσεως, ἀσκούς, μονόζυγα, δίζυγα, πολύζυγα, δυναμόμετρα, βάρη, ἀναπηδητήρια κ.τ.λ.

2. Ἀγωνιστική γυμναστική :

Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς καὶ στὰ ἑξί (6) ἀγωνίσματα (στὸ ἔδαφος, στὸ μονόζυγο, δίζυγο, ἵππο με λαβές, ἄλματα σὲ ἵππο, σὲ κρίκους).

Διδ/λία καὶ ἐφαρμογὴ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων καὶ στὰ ἑξί ὄργανα.

Διδ/λία τῶν κανονισμῶν τῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς. Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

3. Παιχνίδια - Ἀθλητικὲς παιδιές.

Διδ/λία γυμναστικῶν-ψυχαγωγικῶν παιχνιδιῶν.

Μικρὰ παιχνίδια γιὰ τὴν εἰσαγωγή καὶ τὴν προπόνηση στὶς ἀθλητικὲς παιδιές.

Ὁλοκλήρωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ὁμαδικῆς τακτικῆς στὶς ἀθλοπαιδιές. Διδ/λία τῶν κανονισμῶν.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

4. Κλασσικὸς Ἀθλητισμός :

Διδ/λία ὅλων τῶν κατάλληλων γιὰ τὴν ἡλικία τῶν μαθητῶν τῆς Β' Λυκείου ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τελειοποίηση τῆς τεχνικῆς στὰ κυριότερα ἀγωνίσματα δρόμου, ἄλματος, καὶ ρίψεως.

Διδ/λία τῆς τεχνικῆς τῶν σκυταλοδρομιῶν καὶ τῶν κανονισμῶν ὅλων τῶν ἀγωνισμάτων.

Ἐπιδίωξη καλύτερου σέως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς εἰδικεύσεώς τους.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

5. Κολύμβηση :

Διδ/λία ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως καὶ τελειοποίηση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς.

Διδ/λία τῆς τακτικῆς τῆς ὁμαδικῆς κολυμβήσεως καὶ τῶν κανονισμῶν.

Ἐπιδίωξη καλύτερου σέως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς προτιμῆσεώς τους.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

Ὁλοκλήρωση τῆς διδ/λίας τῆς ναυαγιστικῆς καὶ τῆς τεχνικῆς ἀναπνοῆς.

6) Λοιπὰ ἀθλήματα :

Ὅπου οἱ γενικότερες συνθῆκες τὸ ἐπιτρέπουν, οἱ μαθητὲς διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται σὲ ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικά κ.τ.λ. ἀθλήματα. Κατὰ τὴ διδ/λία τῶν ἀναφερομένων ἀθλημάτων ἐπιδίδεται ἡ τελειοποίηση τῆς τεχνικῆς, ἡ ὁλοκλήρωση τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν, ὁ σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ἡ δημιουργία, σύμφωνα με τὴν κλίση τῶν μαθητῶν, ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων.

7. Ἑλληνικοὶ χοροὶ :

Διδασκαλία τῶν πανελληνίων χορῶν καθὼς καὶ ἄλλων χορῶν ἀπὸ διάφορες περιοχῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς ὅπου βρίσκεται τὸ Λύκειο. Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν ἀπὸ μαθητῆς.

Β' Τμήματα Θηλέων :

1. Ἀσκήσεις με κινήσιολογική βάση τὸ ρυθμό :

Βαδίσαις, μετατοπίσεις, δρόμοι, ἀναπηδήσεις, ἄλματα. Ἐλεύθερες ἀσκήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ἄξονες καὶ τὰ ἐπίπεδα.

Συνασκήσεις καὶ ἀσκήσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία προκαθορισμένου σκοποῦ.

Ἀσκήσεις καὶ συνασκήσεις με τὴν χρησιμοποίηση κινήτων ἢ σταθερῶν γυμναστικῶν ὀργάνων. Ἀσκήσεις με σφαίρες, κοντούς, κοντοράκια, σχοινάκια, κορδέλες, στεφάνια, ἐμπόδια, στρώματα, κορίνες, πλινθία, δοκούς, δίζυγα, πολύζυγα, ἀναπηδητήρια κ.τ.λ.

2. Ἀγωνιστικὴ γυμναστική :

Ἀσκήσεις ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς καὶ στὰ τέσσερα (4) ἀγωνίσματα στὸ ἔδαφος, στὸ δίζυγο, στὴ δοκὸ καὶ ἄλματα σὲ ἵππο).

Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων καὶ στὰ τέσσερα ἀγωνίσματα.

Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν τῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς. Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

3. Ρυθμικὴ ἀγωνιστικὴ γυμναστική :

Ἀσκήσεις ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς με κορίνες, μπάλες, στεφάνια, σχοινάκια καὶ κορδέλες.

Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ ὁλοκληρωμένων προγραμμάτων με διάφορα ὄργανα.

Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν τῆς ρυθμικῆς ἀγωνιστικῆς γυμναστικῆς.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

4. Παιχνίδια - Ἀθλητικὲς παιδιές :

Διδασκαλία γυμναστικῶν - ψυχαγωγικῶν παιχνιδιῶν.

Μικρὰ παιχνίδια γιὰ τὴν εἰσαγωγή καὶ τὴν προπόνηση στὶς ἀθλητικὲς παιδιές. Ὁλοκλήρωση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς καὶ τῆς ὁμαδικῆς τακτικῆς στὶς ἀθλοπαιδιές. Διδασκαλία τῶν κανονισμῶν.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

5. Κλασσικὸς Ἀθλητισμός :

Διδασκαλία ὅλων τῶν κατάλληλων γιὰ τὴν ἡλικία τῶν μαθητῶν τῆς Β' Λυκείου, ἀγωνισμάτων τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τελειοποίηση τῆς τεχνικῆς στὰ κυριότερα ἀγωνίσματα δρόμου, ἄλματος, καὶ ρίψεως.

Διδασκαλία τῆς τεχνικῆς τῶν σκυταλοδρομιῶν καὶ τῶν κανονισμῶν ὅλων τῶν ἀγωνισμάτων.

Ἐπιδίωξη καλύτερου σέως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς εἰδικεύσεώς τους.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

6. Κολύμβηση :

Διδασκαλία ὅλων τῶν εἰδῶν κολυμβήσεως καὶ τελειοποίηση τῆς ἀτομικῆς τεχνικῆς.

Διδασκαλία τῆς τακτικῆς τῆς ὁμαδικῆς κολυμβήσεως καὶ τῶν κανονισμῶν.

Ἐπιδίωξη καλύτερου σέως τῆς ἀτομικῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν στὰ ἀγωνίσματα τῆς προτιμῆσεώς τους.

Συγκρότηση καὶ προπόνηση ὁμάδων. Ὁργάνωση ἀγώνων.

Διδασκαλία τῆς ναυαγιστικῆς καὶ τῆς τεχνικῆς ἀναπνοῆς.

7. Λοιπὰ ἀθλήματα :

Ὅπου οἱ γενικότερες συνθῆκες τὸ ἐπιτρέπουν, οἱ μαθητὲς διδάσκονται καὶ ἐπιδίδονται σὲ ναυτικά, χιονοδρομικά, ὀρειβατικά, ἀεροναυτικά κ.τ.λ. ἀθλήματα. Κατὰ τὴ διδασκαλία τῶν ἀναφερομένων ἀθλημάτων ἐπιδίδεται ἡ καλύτερη τεχνικῆς, ἡ ὁλοκλήρωση τῆς τακτικῆς καὶ τῶν κανονισμῶν, ὁ σχηματισμὸς ὁμάδων καὶ ἡ δημιουργία, σύμφωνα με τὴν κλίση τῶν μαθητῶν, ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων.

7. Ἑλληνικοὶ χοροὶ :

Διδασκαλία τῶν πανελληνίων χορῶν καθὼς καὶ ἄλλων χορῶν ἀπὸ διάφορες περιοχῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδιαίτερα τῆς περιοχῆς πού βρίσκεται τὸ Λύκειο.

Σχηματισμὸς συγκροτήματος λαϊκῶν χορῶν ἀπὸ μαθητῆς.

X. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ "Ὁρα 1.

Σκοπός :

Τὰ μέλημα τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας ἀποσκοπεῖ στὸ νὰ εἰσαγάγει τοὺς μαθητὲς στὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομ-

κῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου (Βιομηχανία, Ἐμπόριο-Τουρισμός-Συγκοινωνίες-Ἐπικοινωνίες) καὶ νὰ ἐπισημάνει οἰκονομικὰ θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν Ἑλλάδα σήμερον.

Διδακτέα ὕλη :

I. Ἀνθρωπογεωγραφία.

Ὁ προϊστορικός ἀνθρώπος καὶ ἡ ζωὴ του. Προϊστορικοὶ χρόνοι καὶ οἱ ἐποχὲς τοῦ λίθου καὶ τῶν μετάλλων.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἐπίδραση τοῦ ἀνθρώπου στὸ περιβάλλον. Ἐπίδραση τοῦ περιβάλλοντος στὸν ἄνθρωπο.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς. Δημογραφικὰ φαινόμενα-Μετακινήσεις πληθυσμῶν.

Συγκέντρωση ἀνθρώπων σὲ πόλεις - αἷτια καὶ συνέπειες. Πυκνότητα πληθυσμοῦ τῆς γῆς κατὰ ζῶνες. Φυλὲς καὶ γλώσσες.

Ὁ πολιτισμὸς : Ἔννοια, βαθμοί, ἀρχαῖες κοιτίδες πολιτισμοῦ.

Στοιχεῖα τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ. Θρησκεία, Ἐπιστήμη, τέχνη, οἰκονομία, Πολιτεία, Κράτος, Σύγχρονα κέντρα πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

II. Οἰκονομικὴ ζωὴ.

Γενικὲς ἔννοιες :

Παραγωγή : γεωργικὴ, κτηνοτροφικὴ, δασικὴ, ἀλιευτικὴ, μεταλλευτικὴ, βιομηχανικὴ.

Παραγωγή :

Γεωργικὴ, κτηνοτροφικὴ, δασικὴ, ἀλιευτικὴ, μεταλλευτικὴ, βιομηχανικὴ.

Πηγὲς ἐνέργειας :

Γαῖανθρακες, πετρέλαιο, λευκὸς ἀνθρακας, ἡλεκτρικὴ καὶ πυρηνικὴ ἐνέργεια.

Συγκοινωνίες-ἐπικοινωνίες, μεταφορὲς, ἐμπόριο.

Μεγάλαις οἰκονομικὲς δυνάμεις - ὑπανάπτυκτες καὶ ὑπὸ ἀνάπτυξη χῶρες.

Ἡ ἐλληνικὴ οἰκονομία καὶ ἡ διεθνὴς ἀγορά.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἶκον. Κοινότητα καὶ ἡ σύνδεση τῆς Ἑλλάδος μ' αὐτήν.

Σύγχρονα προβλήματα :

Ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, τὸ ἐνεργειακὸ πρόβλημα.

XI. ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ - ΥΓΙΕΙΝΗ, ὥρ. 1.

I. Ἀνθρωπολογία :

1. Τὸ ἐρειστικὸ σύστημα.
2. Τὸ μυϊκὸ σύστημα.
3. Τὸ πεπτικὸ σύστημα.
4. Ἡ ἀπομύζηση.
5. Τὸ ἀναπνευστικὸ σύστημα.
6. Ἡ παραγωγή τῆς φωνῆς.
7. Τὸ κυκλοφορικὸ σύστημα.
8. Τὸ οὐροποιητικὸ σύστημα.
9. Οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες.
10. Οἱ ἀδένες ἀναπαραγωγῆς καὶ τὸ γεννητικὸ σύστημα.
11. Τὸ νευρικὸ σύστημα.
12. Τὰ αἰσθητήρια ὄργανα : Ἡ ὄραση. Ἡ ἀκοή, Ἡ ὄσφρηση. Ἡ γεύση.
13. Τὸ καλυπτήριον σύστημα.
14. Ἡ ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπινου ὁργανισμοῦ.

II. Ὑγιεινὴ :

1. Ἀέρας :

Φυσικὲς ἰδιότητες τῆς ἀτμόσφαιρας. Θερμοκρασία τοῦ ἀέρος. Ἡ ὑγρασία τοῦ ἀέρος. Διαταραχὲς τῆς ὑγείας ἀπὸ τὴν ὑψηλὴς θερμοκρασίας. Διαταραχὲς τῆς ὑγείας ἀπὸ τὴν χαμηλὴς θερμοκρασίας. Ἀτμοσφαιρικὴ πίεση.

Ἡλιακὴ ἀκτινοβολία. Ἀτμοσφαιρικὸς ἡλεκτρισμός. Κλίμα καὶ καιρὸς. Τὸ ἡπειρωτικὸ κλίμα. Τὸ θαλάσσιον κλίμα.

Τὸ ὄρεινὸ κλίμα. Ρύπανση καὶ μόλυνση τοῦ ἀέρος. Διαταραχὲς ἀπὸ τὴν ἰοντογόνον ἀκτινοβολία.

2. Λοιμώδη νοσήματα :

Πύλη εἰσόδου τῶν μικροβίων στὸν ὁργανισμό. Ἀνοσία. Ἐμβόλια καὶ ὁροί. Γενικὰ μέτρα γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν λοιμωδῶν νόσων. Συνήθη λοιμώδη νοσήματα στὴν Ἑλλάδα (ἀνεμοβλογιά, ἀσκαριδίαση, ἄχωρ (κασίδα), Βλεννόρροια, Γρίπη, Διφθερίτιδα, δυσεντερία, ἀμοιβαδικὴ δυσεντερία, Βακτηριακὴ δυσεντερία, ἐρυθρά, ἥπατίτιδα, Ἰλαρά, κοκίτης, κοινὸ κρυολόγημα, κυνάγχη ἢ ἀμυγδαλίτιδα, λέπρα, λύσσα, μελιταῖος πυρετός, ὀξεία ἐπιδημικὴ ἐγκεφαλονωτιαία μηνιγγίτιδα, ὁστρακία, παράτυφοι καὶ τυφοειδῆς πυρετός, παρωτίτιδα, πολιομυελίτιδα, σύφιλη, ταινία, ἐχινόκοκκος, τέτανος, τρίημερος πυρετός, πυματίωση, ψώρα, φθειρίαση).

3. Ἐπιδημιολογία μὴ λοιμωδῶν νόσων :

Κακοήθεις νεοπλασίες. Καρδιαγγειακὲς παθήσεις. Ἐλκος τοῦ στομάχου καὶ τοῦ δωδεκαδακτύλου. Διαβήτης. Ἀτυχήματα καὶ αὐτοκτονίες. Ψυχικὰ νοσήματα. Κληρονομικὲς καὶ συγγενεῖς νόσοι. Εὐγονική. Ὑγιεινὴ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Κοινωνικὰ νοσήματα καὶ κοινωνικὴ ὑγιεινὴ. Ἐπαγγελματικὴ ὑγιεινὴ καὶ Ἱατρικὴ τῆς ἐργασίας.

XII. ΛΑΤΙΝΙΚΑ Πρόγραμμα ἐπιλογῆς, ὥρ. 2

Σκοπὸς :

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν λατινικῶν εἶναι :

α) Νὰ μυήσει τοὺς μαθητὲς στὸ βασικὸ λεξιλόγιον καὶ τὴς κύριες λειτουργίες μιᾶς ὑποδειγματικῆς πειθαρχημένης γλώσσας, ἡ ὁποία ἔχει δανείσει στὴν Ἐπιστήμη, στὴν Τέχνη καὶ τῇ φιλοσοφίᾳ πολλὰ καὶ σημαντικὰ συστατικὰ στοιχεῖα τῆς καὶ εἶναι ἡ μητέρα - γλώσσα τῶν σημαντικότερων γλωσσῶν τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

β) Νὰ κἀν τοὺς μαθητὲς ἱκανοὺς νὰ διαβάσουν καὶ νὰ κατανοοῦν ἀπλᾶ κείμενα τῆς κλασσικῆς λατινικῆς Γραμματείας, ὥστε νὰ διεγερθεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοὺς γιὰ εὐρύτερη γνωριμία μὲ τὰ πολιτιστικὰ στοιχεῖα καὶ τὴς ἀξίες, τῶν ὁποίων αὐτὰ τὰ κείμενα εἶναι φορεῖς.

Διδακτέα ὕλη :

ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ. ὥρ. 2.

Ἀνάγνωση καὶ μετάφραση ἀπλῶν λατινικῶν κειμένων ἀπὸ τὸ ἐγκεκριμένο Ἀναγνωστικὸ τῆς Λατινικῆς.

Παράλληλα, καὶ μὲ βάση τὴν ἀσκήσεις τοῦ Ἀναγνωστικοῦ, συστηματικὴ διδασκαλία τῶν συνηθέστερων γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν φαινομένων ἀπὸ τὸ ἐγκεκριμένο διδακτικὸ ἑγχειρίδιο τῆς Λατινικῆς Γραμματικῆς σὲ τὴν ἑκτασθ ὅση χρειάζεται γιὰ μιὰ πρώτη γνωριμία τῶν μαθητῶν μὲ τὴν γλώσσα αὐτὴ καὶ ὅση ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ καταστοῦν οἱ μαθητὲς ἱκανοὶ νὰ διαβάσουν, νὰ μεταφράσουν καὶ νὰ κατανοοῦν τὸ περιεχόμενο τῶν διδασκόμενων λατινικῶν κειμένων.

Εἰδικώτερα :

α) Ἀπὸ τὴ Γραμματικὴ θὰ διδασκοῦν κυρίως : Τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶναι χρήσιμα γιὰ τὴ σωστὴ προφορὰ καὶ τὴν ἀνάγνωση τοῦ λατινικοῦ κειμένου. Οἱ πέντε κλίσεις τῶν οὐσιαστικῶν, τὰ ἐπίθετα καὶ τὰ παραθετικά τοὺς χωρὶς τὴν λεπτομέρειες καὶ τὴς ἐξαιρέσεις ποὺ ἀφοροῦν τὸ σχηματισμὸ καὶ τὴν κλίση τύπων ποὺ σπανιότατα ἀπαντοῦν στὰ συνηθῆ κείμενα. Οἱ πρὶν συνηθισμένοι τύποι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τῶν ἀπόλυτων καὶ τακτικῶν ἀριθμητικῶν. Τὰ στοιχειώδη εἰσαγωγικὰ στὸ λατινικὸ ρῆμα. Τὸ βοηθητικὸ *esse* καὶ οἱ πρὶν συνηθῆς σύνθετοι τύποι του. Οἱ κλίσεις τῶν ὀμαλῶν ρημάτων. Ἀρχικοὶ χρόνοι. Τὰ συνηθέστερα ἀποθεματικά καὶ ἡμισυθετικά ρήματα καθὼς καὶ τὰ συνηθισμένα ἄκλιτα μέρη τοῦ λόγου καὶ κυρίως οἱ προθέσεις καὶ οἱ σύνδεσμοι.

β) Ἀπὸ τὸ συντακτικὸ θὰ διδασκοῦν : Τὰ βασικότερα καὶ ἀπλούστερα φαινόμενα τῆς λατινικῆς συντάξεως, ὅσα εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ νὰ ἀντιλαμβάνονται οἱ μαθητὲς τοὺς

τρόπους δομής της άπλης και της σύνθετης λατινικής προτάσεως, σέ βαθμό που τους χρειάζεται για την κατανόηση συνήθων λατινικών κειμένων.

γ) 'Η διδασκαλία των γραμματικών και συντακτικών φαινομένων δεν θα ακολουθεί τη συστηματική κατάταξή τους στα οικεία διδακτικά έγχειρίδια, αλλά θα παρακολουθεί τη σειρά των ασκήσεων του 'Αναγνωστικού.

δ) 'Η εμπέδωση των διδασκομένων θα επιδιώκεται κυρίως με γραπτές ή και προφορικές ασκήσεις που θα περιλαμβάνουν:

1. Φράσεις και μικρές - άπλες προτάσεις για συμπλήρωση ή μετασχηματισμό όρισμένων μερών τους.
2. Λέξεις, φράσεις και μικρές - άπλες προτάσεις για μεταφορά από τα ελληνικά στα λατινικά και το αντίθετο.
3. Πρέπει να καταβάλλεται ιδιαίτερη προσπάθεια για την απομνημόνευση λέξεων και φράσεων με τις οποίες θα εμπλουτίζεται προοδευτικά το λατινικό λεξιλόγιο των μαθητών. Στερεότυπες λατινικές φράσεις που διατηρούνται ακόμη ως όροι ή αποφθεγματικές εκφράσεις πρέπει να επισημαίνονται ιδιαίτερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ (Β) ΤΑΞΗ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

"Αρθρο 3.

1. Τα διδασκόμενα μαθήματα και οι ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στη Β' τάξη 'Εσπερινού Λυκείου Γενικής κατευθύνσεως όρίζονται ως εξής:

Μαθήματα	Ώρες
Θρησκευτικά	2
Νέα 'Ελλην. Γλώσσα και Γραμματεία	3
'Αρχαία 'Ελλην. Γλώσσα και Γραμμ.	5
'Ιστορία	2
Ψυχολογία	2
Ξένη Γλώσσα	2
Μαθηματικά	4
Φυσικά (Φυσική - Χημεία)	3
'Ανθρωπολογία	1/2 (1 ώρ. α' τετρ.)
'Υγιεινή	1/2 (1 ώρ. β' τετρ.)
Φυσική 'Αγωγή	1
Σύνολο	25

2. Το μάθημα της Φυσικής 'Αγωγής προβλέπεται να διδάσκεται πριν από την έναρξη των μαθημάτων και με σύμπυξη των τάξεων ή των τμημάτων κατά το δυνατόν.

"Αρθρο 4.

1. Οι διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος Π. Δ/τος που καθορίζουν την διδασκτέα ύλη των Θρησκευτικών, της Νέας 'Ελληνικής Γλώσσας και Γραμματείας, της Ψυχολογίας, της Ξένης Γλώσσας, της 'Ανθρωπολογίας - 'Υγιεινής και της Φυσικής 'Αγωγής της Β' τάξεως των 'Ημερησίων Λυκείων Γεν. Κατευθύνσεως εφαρμόζονται αντίστοιχως και για τα ίδια μαθήματα της Β' τάξεως των 'Εσπερινών Λυκείων Γεν. Κατευθύνσεως.

'Από την ύλη του μαθήματος της Φυσ. 'Αγωγής θα γίνεται έπιλογή κατάλληλα προσαρμοσμένη στην ιδιοτυπία του 'Εσπερινού Λυκείου.

2. 'Η διδασκτέα ύλη των υπολοίπων μαθημάτων της Β' τάξεως των 'Εσπερινών Λυκείων Γενικής Κατευθύνσεως καθορίζεται ως εξής:

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ ΩΡΕΣ 5.

Α. Γλωσσική διδασκαλία: "Ωρα 1.

Θα συνεχιστεί και θα ολοκληρωθεί ή συστηματική διδασκαλία του Συντακτικού. Το μάθημα θα ξεκινά από μια σειρά παραδειγμάτων της δημοτικής και κατόπιν θα γίνεται

ή μετάφραση στην αρχαία ελληνική. "Όταν ολοκληρώνεται ή διδασκαλία ενός ευρύτερου κεφαλαίου, ή γενική θεώρηση των φαινομένων που μελετήθηκαν θα γίνεται με άφορμή ένα άδιδακτο θέμα, που προσφέρεται για την έδραίωση των κύριων σημείων της ύλης που διδάχθηκε.

Β. 'Ερμηνεία Κειμένων από το Πρωτότυπο, ώρες 4 από 21 Σεπτεμβρίου ως 31 'Ιανουαρίου, ώρες 3 από 1 Φεβρουαρίου ως το τέλος του σχολικού έτους

α) Πλάτωνος Κρίτων, ώρες 2 από 21 Σεπτεμβρίου ως 31 'Ιανουαρίου.

Ι) 'Η εισαγωγή θα περιέχει: Βίο και διδασκαλία του Σωκράτη, βίο και συγγράμματα του Πλάτωνα, το φιλοσοφικό διάλογο ως γραμματολογικό είδος.

ΙΙ) Θα ακολουθήσει ή γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική έπεξεργασία του διαλόγου.

ΙΙΙ) Με την ολοκλήρωση της έρμηνευτικής εργασίας, θα γίνει ή συνολική θεώρηση του διαλόγου, για να αντίληφθούν οι μαθητές το περιεχόμενο, την επιχειρηματολογία, τη δομή του έργου και τις άρετές του ύφους του Πλάτωνα.

β) 'Ομήρου 'Ιλιάδα ('Εκλογές), ώρες 2 από 21 Σεπτεμβρίου ως 31 'Ιανουαρίου.

Ι) 'Η Εισαγωγή θα περιέχει: 'Ο ιστορικός πυρήνας της 'Ιλιάδας και ή εμπλουτισμός του με μυθολογικά στοιχεία. 'Ο ποιητής της 'Ιλιάδας (με σύντομη και σαφή έκθεση του όμηρικού ζητήματος) - το περιεχόμενο και γενικό διάγραμμα της 'Ιλιάδας (όπου θα έρμηνεύεται και ή δομή του έργου) - 'Η απόδραση των όμηρικών έπων στον ελληνικό και παγκόσμιο πολιτισμό.

ΙΙ) Θα ακολουθήσει ή γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική έπεξεργασία των ραψωδιών: Α (στ. 1-305), Ε (στ. 1-317), Ζ (στ. 237-529) και Ω (στ. 144-804).

ΙΙΙ) 'Η γενική θεώρηση, που θα γίνει μετά την ολοκλήρωση της έρμηνευτικής εργασίας, θα έχει ως στόχο την κατάδειξη των άρετών της όμηρικής ποιήσεως και των διαφορών στο χαρακτήρα των δύο όμηρικών έπων (και την εξήγησή τους).

γ) Ευριπίδη, 'Ιφιγένεια ή έν Ταύροις ή 'Ιφιγένεια έν Αύλιδι, ώρες 3 από 1η Φεβρουαρίου ως το τέλος του σχολικού έτους.

Ι. 'Η εισαγωγή θα περιέχει: Γέννηση και εξέλιξη της δραματικής ποιήσεως - Σύνδεσή της με τη διονυσιακή λατρεία - 'Ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της τραγωδίας και ή άριστοτελικός όρισμός - Έορτές του Διονύσου και παραστάσεις δραμάτων - Το αρχαίο θέατρο και ή σκευή του.

Οί τρεις μεγάλοι δημιουργοί: Αίσχύλος - Σοφοκλής - Ευριπίδης - Βίος και έργο του Ευριπίδη.

ΙΙ) Θα ακολουθήσει ή γλωσσική, πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική έπεξεργασία της μιάς από τις δύο τραγωδίες του Ευριπίδη. "Αν κρίνεται άποδοτικό από το διδάσκοντα, τα χωρικά μέρη μπορούν να διδαχθούν από μετάφραση.

ΙΙΙ) "Όστερα από την ολοκλήρωση της έρμηνείας, θα γίνει συνολική θεώρηση της τραγωδίας. Με τα δεδομένα της διδασκαλίας θα τοποθετηθεί ή Ευριπίδης στην εποχή του και στο λογοτεχνικό είδος που άνήκει, θα άνιχνευθούν το βαθύτερο νόημα του έργου που διδάχθηκε και οι ιδέες που εκφράζονται σ' αυτό. Θα γίνει χαρακτηρισμός των κυρίων προσώπων του έργου και θα υπογραμμισθεί ή δραματικός χαρακτήρας του και οι θεατρικές άρετές του.

Γ. 'Ερμηνεία Κειμένων από μετάφραση.

Πλάτωνος 'Απολογία Σωκράτους, ώρα 1 από 1η Φεβρουαρίου ως το τέλος του σχολικού έτους.

Ι) 'Η εισαγωγή θα περιέχει: τη δίκη του Σωκράτη, γενικό διάγραμμα, και δομή της 'Απολογίας.

ΙΙ) Θα ακολουθήσει ή πραγματολογική, νοηματική, λογική και αισθητική έπεξεργασία της 'Απολογίας.

III) Στη γενική θεώρηση θα οδηγηθούν οι μαθητές να κατανοήσουν τη βαθύτερη ήθικη σημασία της 'Απολογίας να σχηματίσουν την εικόνα της πνευματικής, κοινωνικής και ήθικης προσωπικότητας του Σωκράτη από τα δεδομένα του κειμένου (σε συσχέτισμό με εκείνα του Κρίτων) και να διαπιστώσουν τη διαφορά της 'Απολογίας από τα γνωστά σε αυτούς ρητορικά κείμενα.

ΙΣΤΟΡΙΑ

"Όρες 2.

1. 'Η Μακεδονία και η άλλη 'Ελλάδα.
'Η Μακεδονία - Φίλιππος Β'.
'Ο 'Ελληνισμός στην 'Ασία - 'Αλέξανδρος
'Η 'Ελληνιστική περίοδος.
'Η πνευματική ζωή στην 'Ελληνιστική περίοδο.
Μεταφορά του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού.
2. 'Η Ρώμη και η 'Ελλάδα.
'Η παλαιότερη ιστορία της Ρώμης.
'Η εξάπλωση της Ρώμης.
Ρώμη και Καρχηδών - Ρώμη και 'Ανατολή.
'Επίλογος : 'Η προσφορά του ελληνιστικού κόσμου.
(Ιστορία Ρωμαϊκή - Βυζαντινή, 146 π.Χ.-1453 π.Χ.).
3. Συνέπειες των μεγάλων κατακτήσεων για τους Ρωμαίους κατακτητές : Οικονομία.
Κοινωνία (νέες κοινωνικές τάξεις, δούλοι).
Τρόποι ζωής (θρησκεία, γράμματα, τέχνες, εκπαίδευση).
Προσπάθειες για μεταρρύθμιση : Γράκχιοι.
4. Δοκιμασίες της Ρωμαϊκής Δημοκρατίας.
'Η στρατιωτική μεταρρύθμιση (του Μάρκου) και οι συνέπειές της.
Πρώτα δείγματα τρομοκρατίας, δικτατορίας (Σύλλας).
'Η πρώτη Τριανδρία.
'Η δράση του 'Ιουλίου Καίσαρα.
Δεύτερη Τριανδρία. Κατάλυση της Δημοκρατίας
Ρωμαιοκρατία στην 'Ελλάδα 146 π.Χ. - 27 π.Χ.
5. Ρωμαϊκή Ειρήνη : 'Ασφάλεια και Εύνομία στους λαούς της Μεσογείου.
'Η εποχή του Αύγουστου. Οικοδόμηση του νέου Κράτους.
Δύο αιώνες αυτοκρατορίας (ως το τέλος των 'Αντωνίων).
'Ο ρωμαϊκός κόσμος στα χρόνια της ακμής (έννοτητα πολιτισμού, γράμματα, θρησκείες).
6. Το Ρωμαϊκό Κράτος στο δρόμο της παρακμής.
'Η κρίση του 3ου αιώνα μ.Χ. (έσωτερική αναρχία, δυναστεία των Σεβήρων, οι 30 τύραννοι, επαναστάσεις, νέοι έχθροι διάσπαση της διοικητικής ένότητας).
Αίτια της παρακμής.
Διοικητικές μεταρρυθμίσεις.
'Ο Χριστιανισμός (ως την ώρα του θριάμβου).
Τέχνη Ρωμαϊκή και Χριστιανική (ως τις αρχές του 4ου αι.).
7. Πρωτοβυζαντινή 'Εποχή : 'Από την 'Αρχαιότητα στο Μεσαίωνα (324-610).
Οι δύο πρώτοι αιώνες (από τον Κων/νο Α' ως τον 'Ιουστίνου, 324-518).
Χριστιανισμός και 'Ελληνισμός, οι παράγοντες που συνθέτουν τη Φυσιognωμία του Βυζαντίου.
'Η πολιτική των αυτοκρατόρων από τον Κων/νο Α' ως τον 'Ιουστίνου.
Κατάρρευση του Αυτ. Ρωμ. Κράτους. Βαρβαρικές επιδρομές (Γερμανοί - Ούννοι).
'Ο 'Ιουστινιανός και οι διάδοχοι (ως το 610 μ.Χ.).
'Η Χριστιανική-Βυζαντινή τέχνη (από 313-610 μ.Χ.).
8. Βυζαντινή 'Εποχή (610-1081 μ.Χ.) περίοδος α' (610-717) :
Οι αγώνες του Βυζαντίου έναντι εξωτερικών εχθρών (από τον 'Ηράκλειο ως την άνοδο της δυναστείας των 'Ισαύρων, 610-717 μ.Χ.).
'Εμράνιση και πρόοδος του 'Ισλάμ.

'Εξόρμηση των 'Αράβων (ως την αναχαίτισή τους στο Poitiers, 732 μ.Χ.).

'Ιδρυση Βουλγαρικού Κράτους στο Δούναβη.

'Εξελθνισμός του Βυζαντινού Κράτους.

9. Βυζαντινή εποχή (610-1081 μ.Χ. Περίοδος Β' (717-867) 'Υπέρβαση των δυσχερειών.

Εικονομαχία, Πολιτιστική ακτινοβολία :

Οι αυτοκράτορες.

Εικονομαχία.

'Αγώνες προς τους 'Αραβες και τους Βουλγάρους.

Το Παπικό Κράτος.

Παραμονές 'Ακμής (ή «νέα εποχή» του Μιχαήλ Γ').

Βυζαντινή Τέχνη της εποχής αυτής.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

"Όρες 4

ΤΑΞΗ Β'

I. "Αλγεβρα - Τριγωνομετρία :

1. 'Εξισώσεις β' Βαθμού :

'Επίλυση εξισώσεως β' βαθμού με ένα άγνωστο. 'Εννοια του μιγαδικού αριθμού. Πράξεις στο σύνολο των μιγαδικών αριθμών. Είδος των ριζών του δευτεροβάθμιου τριωνύμου ax^2+bx+c . Συμμετρικές παραστάσεις των ριζών του δευτεροβάθμιου τριωνύμου συναρτήσει των συντελεστών του. Πρόσημο των ριζών του. Τροπή του ax^2+bx+c σε γινόμενο παραγόντων. Εύρεση δευτεροβάθμιας εξισώσεως όταν δίνονται οι ρίζες της. Πρόσημο του ax^2+bx+c για τις διάφορες πραγματικές τιμές του x . Μέγιστο ή ελάχιστο του τριωνύμου. Γραφική παράσταση της $x-ax^2+bx+c$.

2. 'Ανισώσεις β' Βαθμού :

'Επίλυση ανισώσεως β' βαθμού με ένα άγνωστο. 'Ανισώσεις ανώτερου βαθμού. Συστήματα ανισώσεων. Θέση πραγματικού αριθμού ως προς τις πραγματικές ρίζες του δευτεροβάθμιου τριωνύμου.

3. 'Εξισώσεις που ανάγονται σε δευτεροβάθμιες :

Διτετράγωνες εξισώσεις. Τροπή διπλών ριζικών σε άπλά. 'Αντίστροφες εξισώσεις. Διωνύμες και τριωνύμες εξισώσεις. 'Εξισώσεις με ριζικά β' τάξεως.

4. Συστήματα 'Εξισώσεων :

Συστήματα εξισώσεων από τις οποίες μία είναι δευτεροβάθμια. Άλλες άπλες περιπτώσεις συστημάτων. Προβλήματα.

5. Πολυωνυμικές 'Εξισώσεις :

'Επίλυση πολυωνυμικής εξισώσεως. Τριγωνομετρικές εξισώσεις που ανάγονται σε πολυωνυμικές.

6. Μαθηματική 'Επαγωγή :

'Αρχή της μαθηματικής επαγωγής. 'Εφαρμογές.

7. 'Απόλυτος τιμή πραγματικού αριθμού :

'Ορισμός : 'Ιδιότητες : $(a)=(-a)$, $(x-a) \leq (x-a) \Leftrightarrow x \leq a$, $(a+b) \leq (a) + (b)$, $(ab)=(a) \cdot (b)$, $(a/b)=(a/b)$
'Επίλυση εξισώσεων $a(x)+b=0$, $a(x)+bx+c=0$, $ax^2+bx+c=0$.

8. 'Ακολουθίες :

'Ορισμός. Μονότονη ακολουθία. Φραγμένη ακολουθία. Σύγκλιση ακολουθίας. Μηδενική ακολουθία. Σύγκλιση άθροισματος, διαφορές, γινομένου και πηλίκου ακολουθιών. 'Εφαρμογή στον ύπολογισμό ρίζας εξισώσεως.

9. ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑ

Τριγωνομετρικοί αριθμοί άθροισματος και διαφορές δύο τόξων. Σχέσεις των τριγωνομετρικών αριθμών ενός τόξου με τους τριγωνομετρικούς αριθμούς του διπλασίου τόξου.

II. Γεωμετρία : "Όρες 1α' τετρ.

" 2 β' τετρ.

1. Κανονικά Πολύγωνα :

'Ορισμός. 'Ιδιότητες. Κατασκευές εξαγώνου, τριγώνου, τετραγώνου, δεκαγώνου και πενταγώνου.

2. Μέτρηση Κύκλου :

Μήκος κύκλου. Εμβαδό κυκλικού δίσκου, κυκλικού τομέα και κυκλικού τμήματος.

3. Εὐθείες καὶ Ἐπίπεδα στὸ χῶρο.

Ἀξιώματα τοῦ ἐπιπέδου. Σχετικὲς θέσεις εὐθειῶν καὶ ἐπιπέδων. Καθετότητα εὐθείας καὶ ἐπιπέδου. Κοινὴ κάθετος δύο ἀσυμβάτων εὐθειῶν. Διέδροι γωνία. Καθετότητα ἐπιπέδου. Γωνία εὐθείας καὶ ἐπιπέδου.

ΦΥΣΙΚΗ

Τάξη Β' - Ὁρεσ 2.

Θερμότητα :

Διαστολὴ τῶν σωμάτων.

Θερμότητα. Θερμοκρασία. Θερμόμετρα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν. Ἐξισώσεις γραμμικῆς ἐπιφανειακῆς καὶ κυβικῆς διαστολῆς. Διαστολὴ τῶν υγρῶν. Ἀνωμαλία τῆς διαστολῆς τοῦ νεροῦ. Μεταβολὴ τῆς πυκνότητος τῶν στερεῶν καὶ τῶν υγρῶν ἀνάλογα μὲ τὴ θερμοκρασία. Πειραματικὴ μελέτη μεταβολῶν τῶν αερίων. Ἀπόλυτο μηδὲν καὶ ἀπόλυτη κλίμακα θερμοκρασιῶν.

Θερμιδομετρία.

Μαγνητισμός :

1. Ἰδιότητες τοῦ Μαγνήτη :

Μαγνήτες. Μαγνητισμός. Στοιχειώδεις Μαγνήτες.

Μαγνήτιση μὲ ἐπαφὴ καὶ ἐπαγωγὴ. Νόμος τοῦ Coulomb. Μονάδες ποσότητος μαγνητισμοῦ.

2. Μαγνητικὸ πεδίο.

Ὁρισμός μαγνητικοῦ πεδίου. Μαγνητικὴ ἐπαγωγὴ. Μαγνητικὴ ροή.

Μαγνητικὴ διαπερατότητα καὶ σχετικὴ κατάταξη τῶν υλικῶν. Ἐνταση μαγνητικοῦ πεδίου. Μονάδες.

Μαγνητικὸ πεδίο τῆς Γῆς.

Μαγνητικὰ στοιχεῖα ἑνὸς τόπου: μαγνητικὴ ἔγκλιση, μαγνητικὴ ἀπόκλιση. Μαγνητικὴ πυξίδα.

Στατικὸς Ἡλεκτρισμός :

1. Ἡλεκτρικὸ φορτίο :

Θεμελιώδη φαινόμενα. Νόμος τοῦ Coulomb. Μονάδες ἡλεκτρικοῦ φορτίου.

2. Ἡλεκτρικὸ πεδίο :

Ὁρισμός ἡλεκτρικοῦ πεδίου. Στοιχεῖα ἡλεκτρικοῦ πεδίου : ἔνταση, δυναμικὸ, διαφορὰ δυναμικοῦ σὲ δύο σημεία. Μονάδες ἐντάσεως καὶ δυναμικοῦ. Φύση τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

3. Χωρητικότης ἀγωγῶ :

Ὁρισμός χωρητικότητος. Μονάδες μετρήσεως τῆς χωρητικότητος.

Ἐνέργεια φορτισμένου ἀγωγῶ.

Πυκνωτές : χωρητικότης πυκνωτοῦ, ἐνέργεια φορτισμένου πυκνωτοῦ, σύνδεση πυκνωτῶν. Μορφές πυκνωτῶν.

ΧΗΜΕΙΑ

Τάξη Β'. Ὁρα 1.

(Συνέχεια ἐκ τῆς ὕλης τῆς Α' Λυκείου)

Ἀμέταλλα :

Ἀζωτο. Ἀμμωνία (περιληπτικά). Νιτρικὸ ὀξύ (περιληπτικά).

Ὄξειδιο τοῦ ἀζώτου. Ἀτμοσφαιρικὸς ἀέρας. Κυκλὸς τοῦ ἀζώτου στὴ φύση. Εὐγενὴ ἀέρια.

Φωσφόρος. Σπέρτα. Φωσφορικὸ ὀξύ. Φωσφορικὰ ἄλατα. Λιπάσματα. Ἀνθρακας, φυσικοὶ καὶ τεχνητοὶ ἄνθρακες. Μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Διοξείδιο τοῦ ἄνθρακα. Ἀνθρακικὸ ὀξύ. Ἀνθρακικὰ ἄλατα. Κύκλος τοῦ ἄνθρακα στὴ φύση.

Πυρίτιο. Διοξείδιο τοῦ πυρίτιου. Πολύτιμοι λίθοι. Πυριτικὰ ἄλατα. Γυαλί.

Α' Διαλύματα :

Γενικὰ περὶ διαλυμάτων : Ἡλεκτρολύτες - Ἡλεκτρόλυση - Θεωρία τῶν ἰόντων (Arrhenius)

Β' Ταξινόμηση τῶν Χημικῶν Ἐνώσεων :

Ὄξεα - Μέθοδοι παρασκευῆς τῶν ὀξέων. Ἀνυδρίτες τῶν ὀξέων

Βάσεις : Μέθοδοι παρασκευῆς τῶν βάσεων. Ἀνυδρίτες τῶν βάσεων. Γενικὲς ιδιότητες τῶν ὀξέων καὶ τῶν βάσεων. Ἐξουδετέρωση.

Ἀλατα - Εἶδη ἀλάτων.

Ὄξειδια.

Χημικὰ ἰσοδύναμα ὀξέων, βάσεων, ἀλάτων.

Κανονικὰ διαλύματα, Ἰσχυρὸς ὀξέων - βάσεων.

Γ' Ταξινόμηση τῶν Στοιχείων :

Περιοδικὸ σύστημα τῶν στοιχείων.

Σύζωση ἀτομικὴ θεωρία. Ἀτομικὸς ἀριθμός.

Ἰσότοπα - Ἰσοβαρὴ στοιχεῖα.

Δ' Μέταλλα :

Γενικὲς ιδιότητες τῶν μετάλλων.

Διάκριση μετάλλων καὶ ἀμετάλλων.

Ἰδιότητες (Φυσικὲς, Μηχανικὲς, Χημικὲς).

Κράματα.

Ἐξίγωση τῶν μετάλλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Δευτέρα (Β) τάξη τῶν προτύπων Κλασσικῶν Λυκείων

Ἀρθρο 5.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ οἱ ὥρες ἐβδομαδιαίας διδ/λίας τους στὴ Β' τάξη τῶν Προτύπων Κλασσικῶν Λυκείων ὁρίζονται ὡς ἐξῆς :

Μαθήματα	ὥρες
Θρησκευτικὰ	2
Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	4
Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	8
Ἱστορία	4
Λατινικὰ	2
Ψυχολογία	2
Ξένη γλῶσσα συνεχιζόμενη	2
Γερμανικὴ Γλῶσσα	2
Μαθηματικά	4
Φυσικὰ (Φυσικὴ - Χημεία)	3
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	1/2 (α' τετράμηνο 1 ὥρα)
Ἑγχειρίδιον Ἀνθρωπολογίας	1/2 (β' τετράμηνο 1 ὥρα)
Φυσικὴ Ἀγωγή	2
Σύνολο	36

2. Γιά κάθε τάξη τοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου διατίθεται ἐπὶ πλέον ἓνα ἀπόγευμα τὴν ἐβδομάδα κατὰ τὸ ὅποιο οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες ἐπιδίδονται στὸν κλασσικὸ ἀθλητισμὸ, στὶς ἀθλοπαιδιές, στὴν κολύμβηση καὶ στὰ λοιπὰ ἀθλήματα.

Ἀρθρο 6.

1. Οἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ παρόντος Π. Δ/τος ποὺ ὁρίζουν τὴ διδασκτέα ὕλη τῶν θρησκευτικῶν, τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλῶσσας καὶ Γραμματείας, τῆς Ἱστορίας, τῆς Ψυχολογίας, τῆς συνεχιζόμενης Ξένης Γλῶσσας, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας, τῆς Ἑγχειρίδιον Ἀνθρωπολογίας, καὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Β' τάξεως τῶν Ἡμερησίων Λυκείων Γενικῆς Κατευθύνσεως ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως καὶ γιὰ τὰ ἴδια μαθήματα τῆς Β' τάξεως τῶν Προτύπων Κλασσικῶν Λυκείων.

2. Γιά τὴν ὕλη τῶν Μαθηματικῶν καὶ τῶν Φυσικῶν τῆς Β' τάξεως τῶν Προτύπων (Κλασσικῶν) Λυκείων ἔχουν ἐφαρμογὴ οἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Παρόντος Π. Δ. ποὺ ὁρίζουν τὴ διδασκτέα ὕλη τοῦ κοινοῦ προγράμματος τῶν ἀντιστοιχῶν μαθημάτων τῆς Β' τάξεως τῶν Ἡμερησίων Λυκείων Γενικῆς Κατευθύνσεως.

3. Τῶν ὑπολοίπων μαθημάτων τῆς Β' τάξεως τῶν Προτύπων Κλασσικῶν Λυκείων ἡ διδασκαλία ὕλη ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία καὶ Γλῶσσα : Ὁρεσ 8

1. Ἡ Γλωσσικὴ διδασκαλία, ὥρες 2

Σκοπός :

α) Νὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς στὴ βαθύτερη γνώση τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ νὰ μελετήσουν τὰ συνθετότερα συντακτικὰ φαινόμενα, πού ἡ λειτουργία τους εἶναι σημαντικὴ στὸν ἀρχαῖο ἑλληνικὸ λόγον.

β) Νὰ συνειδητοποιηθοῦν οἱ ὁμοιότητες καὶ οἱ διαφορὲς (στὸ λεξιλόγιο, στὸ τυπικὸ καὶ στὴ σύνταξη) τῆς νέας ἑλληνικῆς (δημοτικῆς) μετὰ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, καὶ

γ) Νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἱκανότητα τῶν μαθητῶν στὴ μεταφράση (μετάφραση) ἀρχαίων ἑλληνικῶν κειμένων στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα.

Ἦλη :

Θὰ διδασκοῦν περίπου 30 θέματα ἀπὸ περὶ καίμενα τῆς ἀττικῆς διαλέκτου τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς (Ἡ διδασκαλία κάθε θέματος δὲν πρέπει νὰ ξεπερνᾷ τὶς 2 διδακτικὰς ὥρες). Τὰ θέματα πού θὰ ἐπιλεγθοῦν πρέπει νὰ πληροῦν τὶς ἑξῆς προϋποθέσεις.

α) Νὰ περιέχουν τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἐνδιαφέρουσας ιδέας ἢ τὴν περιγραφή ἐνὸς αὐτοτελοῦς περιστατικοῦ (εἴτε ἱστορικοῦ εἴτε τῆς δημόσιας ἢ ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων), χωρὶς νὰ ξεπερνῶν τοὺς 20 στίχους.

β) Νὰ προσφέρονται γιὰ τὴ μελέτη συνθετότερων συντακτικῶν φαινομένων ἢ γιὰ τὴ συμπλήρωση ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν στὴ Γραμματικὴ.

γ) Νὰ παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον αἰσθητικὸ, ὥστε ἀπὸ ἀποψη μορφῆς νὰ μὴν ὑστεροῦν ἀπὸ τὰ διδασκόμενα στὴν τάξιν καίμενα. Καλὸ εἶναι, τὰ διδασκόμενα κάθε φορὰ θέματα νὰ ἔχουν περιεχόμενο συγγενικὸ μετὰ τὸν τοῦ διδασκόμενου στὴν τάξιν ἀρχαίου κειμένου καὶ μάλιστα νὰ ἀνήκουν στὸ ἴδιο γραμματολογικὸ εἶδος ἢ καὶ στὸν ἴδιο συγγραφέα.

2. Ἑρμηνεία κειμένων ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, ὥρες 6 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου, ὥρες 5 ἀπὸ 1η Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

α) Πλάτωνος : Κρίτων - Ἀπολογία Σωκράτους, ὥρες 3 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς 31 Ἰανουαρίου.

1. Ἡ εἰσαγωγή θὰ περιέχει : Βίο καὶ διδ/λία τοῦ Σωκράτη, βίο καὶ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνα, τὸ φιλοσοφικὸ διάλογο ὡς γραμματολογικὸ εἶδος.

II. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τοῦ διαλόγου «Κρίτων». Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐρμηνευτικῆς ἐργασίας, θὰ γίνῃ συνολικὴ θεώρηση τοῦ διαλόγου, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ μαθητὲς τὸ περιεχόμενο, τὴν ἐπιχειρηματολογία καὶ τὴ δομὴ τοῦ ἔργου.

III. Στὸ ὑπόλοιπο διδάσκειμα θὰ γίνῃ ἡ γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία ἐκλεκτῶν παραγράφων τῆς Ἀπολογίας τοῦ Σωκράτη (Κεφ. 1-3 στὸ σύνολό τους καὶ παραγράφων τῶν κεφ. 5-6, 9-12, 16, 18, 20, 28 καὶ 29), ἀφοῦ προηγουμένως δοθεῖ τὸ γενικὸ διάγραμμα τοῦ ἔργου, τὸ περιεχόμενο τῶν ἐνδιάμεσων ἐνοτήτων θὰ δοθεῖ περιληπτικὰ.

IV. Θὰ ἀκολουθήσει γενικὴ θεώρηση τῶν δύο πλατωνικῶν κειμένων, γιὰ νὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς νὰ σχηματίσουν τὴν εἰκόνα τῆς πνευματικῆς κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς προσωπικότητος τοῦ Σωκράτη καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τὶς ἀρετὲς τοῦ Πλάτωνα ὡς πεζογράφου.

β) Ὁμήρου Ἰλιάδα (Ἑκλογές), ὥρες 3 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου ὡς τὴν 31 Ἰανουαρίου.

I. Ἡ εἰσαγωγή θὰ περιέχει : Ὁ ἱστορικὸς πυρήνας τῆς Ἰλιάδας καὶ ὁ ἐμπλουτισμὸς του μετὰ μυθολογικὰ στοιχεῖα ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδας (μετὰ σύντομη καὶ σαφὴ ἐκθεση τοῦ ὁμηρικοῦ ζητήματος) - Περιεχόμενο καὶ γενικὸ διάγραμμα τῆς Ἰλιάδας (ἔπου θὰ ἐρμηνεύεται καὶ ἡ δομὴ τοῦ ἔργου) - Ἡ ἐπίδραση τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν στὸν ἑλληνικὸ καὶ τὸν παγκόσμιον πολιτισμὸν.

II. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ραψωδιῶν : Α (στ. 1 - 305), Ε (στ. 1 - 317), Ζ (στ. 237-529) καὶ Ω (στ. 144 - 804).

III. Παράλληλα θὰ διδασκοῦν στοιχεῖα μετρικῆς : Τὸ μέτρο - τὰ προσωδικὰ μέτρα - ὁ δακτυλικὸς ἐξάμετρος, καὶ ὅθ γίνεται ἄσκηση τῶν μαθητῶν στὴν ἐμμετρὴ ἀνάγνωση.

IV. Μετὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐρμηνευτικῆς ἐργασίας θὰ ἀκολουθήσει γενικὴ θεώρηση, πού θὰ ἔχει ὡς στόχο τὴν κατάδειξη τῶν ἀρετῶν τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως καὶ τῶν διαφορῶν στὸ χαρακτῆρα τῶν δύο ὁμηρικῶν ἐπῶν (καὶ τὴν ἐξήγησή τους).

γ) Εὐριπίδης, Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις ἢ Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αἰδίδι, ἀπὸ 1η Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὥρες 3.

I. Ἡ εἰσαγωγή θὰ περιέχει : Γέννηση καὶ ἐξέλιξη τῆς δραματικῆς ποιήσεως - Σύνδεση τῆς μετὰ τὴν διονυσιακὴν λατρείαν. Ὁ ἰδιαίτερος χαρακτῆρας τῆς τραγωδίας καὶ ὁ ἀριστοτελικὸς ὁρισμὸς - Ἑορτὲς τοῦ Διονύσου καὶ παρεστάσεις δράματων στὴν Ἀθήνα - Τὸ ἀρχαῖο θέατρο καὶ ἡ σκευὴ του - Οἱ τρεῖς μεγάλοι δημιουργοὶ : Αἰσχύλος - Σοφοκλῆς - Εὐριπίδης - Βίος καὶ ἔργο τοῦ Εὐριπίδου - Ἡ σχετικὴ μετὰ τὴν Ἰφιγένεια μυθολογικὴ παράδοση.

II. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῆς μιᾶς ἀπὸ τὶς δύο τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου. Ἄν κρίνεται ἀποδοτικὸ ἀπὸ τὸν διδάσκοντα, τὰ χορικά μέρη μποροῦν νὰ διδασκοῦν ἀπὸ μετάφραση. Παράλληλα θὰ διδασκοῦν ὁ ἱαμβικὸς τρίμετρος καὶ θὰ ἀσκηθοῦν οἱ μαθητὲς στὴν ἐμμετρὴ ἀνάγνωση τῶν διαλογικῶν μερῶν τῆς τραγωδίας.

III. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐρμηνείας, θὰ γίνῃ συνολικὴ θεώρηση τῆς τραγωδίας. Μετὰ τὰ δεδομένα τῆς διδασκαλίας θὰ τοποθετηθεῖ ὁ Εὐριπίδης στὴν ἐποχὴ του καὶ στὸ λογοτεχνικὸ εἶδος πού ἀνήκει, θὰ ἀνιχνευθοῦν τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ ἔργου πού διδάχθηκε καὶ οἱ ιδέες πού ἐκφράζονται σ' αὐτό, θὰ γίνῃ χαρακτηρισμὸς τῶν κύριων προσώπων τοῦ ἔργου καὶ θὰ ὑπογραμμισθεῖ ὁ δραματικὸς χαρακτῆρας του καὶ οἱ θεατρικὲς ἀρετὲς του.

δ) Θουκυδίδης, Δημογορίης : Ὁρεσ 2 ἀπὸ 1η Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

I. Ἡ εἰσαγωγή θὰ περιέχει : Σύντομη ἐπανάληψη τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θουκυδίδου, τὴν θέσιν τῶν δημογοριῶν μέσα στὸ ἔργο του καὶ τὸ ἱστορικὸ πλαίσιο τῆς κάθε δημογορίας πού θὰ διδασκοῦν.

II. Θὰ ἀκολουθήσει ἡ γλωσσικὴ, πραγματολογικὴ, νοηματικὴ, λογικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν κεφ. 37-50 (Δημογορίης Κλέωνος-Διοδότου) καὶ 53-68 (Δημογορίης Πλαταιῶν - Θηβαίων) τοῦ Γ' βιβλίου τῶν Ἱστοριῶν τοῦ Θουκυδίδου.

III. Μετὰ τὴν συνολικὴν θεώρηση, πού θὰ ἀκολουθήσει τὴν ἐρμηνείαν κάθε ζεύγους δημογοριῶν, θὰ ὁδηγηθοῦν οἱ μαθητὲς νὰ κατανοήσουν τὸ περιεχόμενο καὶ τὴν ἐπιχειρηματολογία, τὴ δομὴ καὶ τὶς ρητορικὰς ἀρετὰς κάθε λόγου ξεχωριστὰ καὶ σὲ ἀντιπαράθεση τῶν δύο λόγων μεταξύ τους. Θὰ γίνῃ σύγκριση μετὰ τὰ διδασκόμενα ὡς τὴν τάξιν αὐτὴ ρητορικὰ κείμενα καὶ θὰ συζητηθεῖ τὸ θέμα τῆς αὐθεντικότητος τῶν δημογοριῶν τοῦ Θουκυδίδου.

3. Εἰσαγωγή στὴν κλασσικὴν φιλολογία (1 ὥρα ἀπὸ 1η Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους).

Σκοπός :

Ἡ πρώτη συστηματικὴ μύηση τῶν μαθητῶν στὴν ἐπίστημὴ τῆς κλασσικῆς φιλολογίας, ἡ γνωριμία τους μετὰ τοὺς διάφορους κλάδους τῆς καὶ ἡ συνειδητοποίηση τῆς σημασίας τῆς γιὰ τὸν παγκόσμιον καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ νεοελληνικὸν πολιτισμὸν.

Υλη :

I. Ἡ κλασσικὴ φιλολογία ὡς ἀνθρωπιστικὴ ἐπιστήμη. Περιεχόμενο, ὅρισμός καὶ κλάδοι τῆς κλασσικῆς φιλολογίας.

II. Ἡ παράδοση τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν κειμένων :

Εἰσαγωγή: Οἱ σχετικὲς φιλολογικὲς ἐπιστῆμες :

1. Γραφή: Προέλευση τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου - Τὰ ἐλληνικὰ ἀλφάβητα: τοπικὰ ἀλφάβητα - ἐνοποίηση ἐλληνικοῦ ἀλφαβήτου - Ἐπίδραση στὸ λατινικὸ καὶ τὸ σλαβικὸ ἀλφάβητο. Τύποι ἐλληνικῶν γραφῶν: ἡ μεγαλογράμματη καὶ ἡ μικρογράμματη γραφή.

2. Ὑλεις γραφῆς - τύποι βιβλίων: Πάπυρος - μεμβράνη - χαρτί. Κύλινδρος καὶ κώδικας.

3. Ἀντιγραφή φιλολογικῶν κειμένων: α) Κλασσικὴ ἐποχή - ἀλεξάνδρινὴ ἐποχή: Ἀλεξάνδρεια καὶ Πέργαμος - Ἐπιλογή κειμένων καὶ «κανόνες» συγγραφέων, β) Βυζαντινὰ κέντρα γραφῆς (Πρώτη Ἀναγέννηση: Ἀρέθας (Scriptoria μοναστηριῶν) - Ἀναγέννηση - Editiones Primae.

4. Ἀξιολόγηση τῶν κωδίκων - Χρονολόγησή τους (ὕλη - τύπος γραφῆς - χάραξη κ.λπ.). Ἡ προσφορά τῶν φιλολογικῶν παπύρων.

5. Ἡ δραστηριότητα τῶν νεώτερων φιλολόγων γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ἀρχαίων κειμένων. Οἱ σπουδαιότερες σειρὲς ἐκδόσεως ἀρχαίων συγγραφέων.

ΛΑΤΙΝΙΚΑ, Ὑφες 2.

A. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ διδασκτικοῦ ἔτους ὡς 31 Ἰανουαρίου:

1. Γλωσσικὴ διδασκαλία, Ὑφες 1.

Συνέχεια τῆς ἀναγνώσεως, τῆς μεταφράσεως καὶ τῆς γλωσσικῆς ἐπεξεργασίας κειμένων ἀπ' τὸ ἐγκεκριμένο διδασκτικὸ ἐγχειρίδιο τοῦ Lhomond, ὅπως στὴν Α' τάξη. Συμπλήρωση τῆς διδασκαλίας τῆς Γραμματικῆς μὲ ἐξέταση καὶ ἐμπέδωση κυρίως τῶν γραμματικῶν φαινομένων ποὺ δὲν διδάχτηκαν στὴν προηγούμενη τάξη. Παράλληλα θὰ γίνῃ συστηματικὴ διδασκαλία τῶν κυριοτέρων, ἰδιόμορφων κυρίως, συντακτικῶν φαινομένων τῆς λατινικῆς (γερούδιον, γερούδιακό, ὕπτιον, γερούδικὴ ἔλξη, ἀφαιρετικὴ, ἀκολουθία τῶν χρόνων κ.τ.δ.).

Τὰ ὅσα προβλέπονται στὶς περιπτώσεις Αβ καὶ Αγ τοῦ προγράμματος τῆς Α' τάξεως Κλασσικοῦ Λυκείου ἰσχύουν καὶ γιὰ τὴν τάξη αὐτή.

2. Ἑρμηνεία Κειμένων, Ὑφες 1.

Ἀνάγνωση καὶ ἑρμηνεία τοῦ βίου τοῦ Ἀνίβας τοῦ Κορνηλίου Νέπωτα ἀπὸ ἐγκεκριμένο διδασκτικὸ ἐγχειρίδιο.

B. Ἀπὸ τὴν 1 Φεβρουαρίου ὡς τὸ τέλος τοῦ διδασκτικοῦ ἔτους :

Ἑρμηνεία Κειμένων, Ὑφες 2.

Ἀνάγνωση καὶ ἑρμηνεία ἐκλεκτῶν περικοπῶν ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος De Sello Civilli.

Κατὰ τὴ διδασκαλία τῶν κειμένων: Σύντομα στοιχεῖα γιὰ τὸ βίον καὶ τὰ ἔργα τῶν συγγραφέων ποὺ διδάσκονται καὶ ἀδρομερὲς ἐπισκόπηση τοῦ ἱστορικοῦ καὶ πνευματικοῦ πλαισίου στὸ ὁποῖο ἐντάσσονται πρόσωπα καὶ γεγονότα.

Γερμανικὴ Γλῶσσα. Ὑφες 2.

Διδακτέα Ὑλη.

Προφορά :

α) Ὁρθὴ προφορὰ καὶ τονισμός μὲ συστηματικὲς ἀσκήσεις. Ἰδιαίτερη προσοχὴ στὰ γράμματα ποὺ προφέρονται διαφορετικὰ στὴ Γερμανικὴ ἀπ' ὅτι στὴν Ἑλληνικὴ.

β) Καθοδήγηση καὶ εἰσαγωγή στὴ συνειδητὴ καὶ κριτικὴ ἀκρόαση ὡς προϋπόθεση γιὰ μιὰ σωστὴ προφορὰ.

Προφορικὲς Ἀσκήσεις :

1. Ἐπεξεργασία καὶ κατανόηση ἀπλῶν κειμένων καὶ διαλόγων.

2. Ὑποδειγματικὲς ἀσκήσεις μὲ σκοπὸ τὴν ἀσφαλὴ καὶ συστηματικὴ γνώση τῆς Γραμματικῆς, τοῦ Συντακτικοῦ καὶ τοῦ Λεξιλογίου.

3. Ἀνάθεση ρόλων μὲ ἀντίστοιχη ἀπόδοση διαλόγων.

4. Ἐρωτήσεις καὶ ἀπλὲς συζητήσεις σχετικὲς μὲ τὰ κείμενα καὶ μὲ πληροφορίες γιὰ τὶς χῶρες ὅπου ὁμιλεῖται ἡ γερμανικὴ καὶ κυρίως τὴ Γερμανία.

5. Τροποποίηση διαλογικῶν κειμένων ὡς πρὸς τὸ πρόσωπο καὶ τὸ χρόνο μὲ σκοπὸ τὴ χρῆση ἀντίστοιχων γραμματικῶν τύπων.

6. Μετασχηματισμός τῶν κειμένων σὲ διαλόγους καὶ τῶν διαλόγων σὲ ἀφηγήσεις.

7. Σύντομες συζητήσεις σὲ θέματα καθημερινῆς ζωῆς (π.χ. σπίτι καὶ κατοικία, ἀναζήτησις κατοικίας, συναντήσεις, ταχυδρομεῖο, ψώνια, πληροφορίες, γιὰ τὸ δρόμο, τὴ συγκοινωνία, γιὰ ἀτυχήματα, καὶ γιὰ ἄλλα περιστατικά).

Ἀνάγνωση :

α) Ἀνάγνωση Ἰδιωματισμῶν καὶ προτάσεων, ποὺ γράφονται ἀπὸ τὸ διδάσκοντα στὸν πίνακα.

β) Ἀνάγνωση κειμένων καὶ διαλόγων σχετικῶν πρὸς τὰ ὑπ' ἀριθ. 7 τῶν «προφορικῶν ἀσκήσεων» θέματα.

γ) Ἀνάγνωση κειμένων ἀπὸ διάφορα ἀναγνωστικὰ βοηθητικὰ βιβλία (Lesehefte).

Λεξιλόγιο :

Τὸ λεξιλόγιο αὐτῆς τῆς τάξεως περιλαμβάνει περίπου 800 λέξεις τοῦ βασικοῦ γερμανικοῦ λεξιλογίου. Ἡ ἐκλογή τῶν λέξεων καὶ τῶν σχετικῶν ἐκφράσεων γίνεται μὲ βάση τὴ συχνότητα καὶ χρησιμότητά τους στὴν καθημερινὴ ζωὴ.

Γραμματικὴ καὶ Συντακτικὴ :

1. Γενικὴ τοῦ οὐσιαστικοῦ.

2. Κλίση τοῦ ἀσθενοῦς οὐσιαστικοῦ (ὀνομαστικὴ, αἰτιατικὴ, δοτικὴ, γενικὴ στὸν ἐνικό καὶ πληθυντικό).

3. Κλίση τῆς ἀόριστης ἀντωνυμίας (Ein, Welcher) καὶ ἡ χρῆση τῆς.

4. Ἡ ἀπόρροπη ἀντωνυμίας «ES» καὶ ἡ θέση τῆς στὴν πρόταση.

5. Ἡ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία, χρῆση καὶ κλίση.

6. Κλίση τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

7. Ἀπάντηση μὲ πρόθεση καὶ ἀόριστη ἀντωνυμία.

8. Ὁ παρωχημένος χρόνος.

9. Παρθερικός.

10. Ὑπερσυντέλικος.

11. Προστακτικὴ.

12. Συμπλήρωση τῆς διδασκαλίας γιὰ τὰ βοηθητικὰ ρήματα.

13. Κλίση ἐπιθέτου.

14. Δευτερεύουσες προτάσεις: αἰτιολογικὲς, συνδετικὲς, συγκριτικὲς, προτάσεις εἰσαγόμενες μὲ «DASS».

ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συστηματικὲς γραπτὲς ἀσκήσεις ζητοῦνται ἀπὸ τὸ μαθητὴ μόνο σχετικὰ μὲ ὅ,τι ἔχει διαβάσει ἢ ὁμιλήσει.

1. Ὑποχρεωτικὴ ἀντιγραφή κειμένων καὶ διαλόγων περιεχομένων στὸ διδ. βιβλίο.

2. Ὑπαγορεύσεις.

3. Γραπτὲς ἀσκήσεις γραμματικῆς στὴν αἴθουσα καὶ στὸ σπίτι.

4. Συμπλήρωση έλλειπτών κειμένων για γραμματική και ορθογραφική άσκηση.
5. Γραπτός μετασχηματισμός τών διαλόγων.
6. Γραπτός μετασχηματισμός τών κειμένων σε διαλόγους.
7. Μετασχηματισμός τών διαλόγων σε αφηγηματικές εκθέσεις ως άσκηση στην αφηγηματική διατύπωση και ως προπόηση για τή σύνταξη εκθέσεως.

8. Πρώτες σύντομες εκθέσεις σε θέματα από αυτά που περιέχονται στο διδακτικό βιβλίο.

Στόν Υπουργό Έθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων, αναθέτουμε τή δημοσίευση και τήν εκτέλεση του παρόντος.

Αθήναι, 10 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομή τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων τῆς ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κτλ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἱδιοκτησίας ..	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων πρὸς γενικὴ συνέλευσις, τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸ 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἀρθρὸ 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὰ διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ πωροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τίς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληροφυσότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸ 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν»	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67» Δραχ. | 1.000 |

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967» » | 1.000 |

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγῆσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Στὸ Τέταρτο τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.

»	400
---	-----

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεύχος Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικά σὲ 50/o.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὅποιο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δεκάτο νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλυγόν συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τίς 192378/3639/1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκύκλιες διαταγῆς τοῦ Γ.Λ.Σ.

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολὴ τοῦ γνησίου μὲ ἐπιταγὴ μαζί μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ